

Conceptwet tot wijziging en aanvulling van het Wetboek van Strafvordering

Volledige Nederlandse vertaling

Auteur en indiener

Advocaat Marian Georgiev Ivanov

Orde van Advocaten van Sofia

Voorstel van de auteur ter verbetering van de wetgeving, ingediend op grond van artikel 45 van de Grondwet van de Republiek Bulgarije en artikel 18, leden 1 en 2, van de Wet op normatieve rechtshandelingen. Dit is geen wetsvoorstel dat formeel is ingediend door een persoon of orgaan met wetgevend initiatiefrecht. Het voorstel vormt geen aangenomen wet of geldend recht.

Toelichting bij de vertaling

Deze vertaling dient ter informatie en is niet gewaarmerkt. Het Bulgaarse origineel heeft voorrang. Deze vertaalde PDF bevat niet de elektronische handtekening van het origineel.

De begeleidende brief, voorgestelde bepalingen, toelichting en bronnen zijn volledig vertaald. Artikelaanduidingen behouden de oorspronkelijke Cyrillische lettertoevoegingen. De aanduidingen van oorspronkelijke pagina's verwijzen naar de Bulgaarse PDF; de vertaling heeft een eigen paginanummering. De termen beschrijven Bulgaarse instellingen en procedures, zonder aanpassing aan het recht van een andere rechtsorde.

Bulgaars origineel: ZID_NPK_25.09.2026.pdf

SHA-256 van het originele bestand: 71DC53A84EC1ABE13E7347A6A6C521792E411E652F998191E85042195093625F

PAGINA 01 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

AAN DE MINISTERRAAD VAN DE REPUBLIEK BULGARIJE

AAN DE NATIONALE VERGADERING VAN DE REPUBLIEK BULGARIJE

via de voorzitter van de Nationale Vergadering

met een verzoek om verwijzing naar de Commissie voor juridische zaken

VOORSTEL TER VERBETERING VAN DE WETGEVING

op grond van artikel 45 van de Grondwet en artikel 18, leden 1 en 2, van de Wet op normatieve rechtshandelingen

Auteur en indiener: Marian Georgiev Ivanov, advocaat

Orde van Advocaten van Sofia, individueel advocatenregistratienummer 1800713910

E-mailadres voor contact: ivanov.bg.sf@gmail.com

Correspondentieadres: Aleksandar S. Pushkin-boulevard 84A, wijk Boyana, Sofia 1616.

Op grond van artikel 45 van de Grondwet van de Republiek Bulgarije en artikel 18, leden 1 en 2, van de Wet op normatieve rechtshandelingen dien ik op eigen naam deze conceptwet tot wijziging en aanvulling van het Wetboek van Strafvordering, met de bijbehorende toelichting, in als voorstel ter verbetering van de wetgeving. Het maakt deel uit van een pakket voorstellen tot wijziging en aanvulling van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en de Wet op de rechterlijke organisatie.

Ik verzoek de minister van Justitie een deskundige beoordeling te organiseren en, indien het voorstel wordt aanvaard, de nodige stappen te zetten om een wetsvoorstel voor beoordeling door de ministerraad voor te bereiden.

Ik verzoek de ministerraad het voorstel te beoordelen in het licht van zijn bevoegdheid krachtens artikel 87, lid 1, van de Grondwet en, bij een gunstige beoordeling, opdracht te geven voor de noodzakelijke voorbereidende werkzaamheden voor uitoefening van het wetgevend initiatiefrecht.

Ik verzoek de voorzitter van de Nationale Vergadering het voorstel te verwijzen naar de Commissie voor juridische zaken en het beschikbaar te stellen aan de leden van de Nationale Vergadering voor kennisneming, bespreking volgens de vastgestelde procedure en afweging van uitoefening van het wetgevend initiatiefrecht.

Ik verzoek om kennisgeving van het inkomende registratienummer, de verwijzing naar de bevoegde instantie en de uitkomst van de behandeling via het systeem voor beveiligde elektronische bezorging (SSEV), met een aanvullende kennisgeving aan het hierboven vermelde e-mailadres.

Concept

WET TOT WIJZIGING EN AANVULLING VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING

(bekendgemaakt, Staatsblad, nr. 86 van 2005; gewijzigd en aangevuld, nrs. 46 en 109 van 2007, nrs. 69 en 109 van 2008, nrs. 12, 27, 32, en 33 van 2009, nrs. 15, 32, en 101 van 2010, nrs. 13, 33, 60, 61, en 93 van 2011, nrs. 19, 20, 25, en 60 van 2012, nrs. 17, 52, 70, en 71 van 2013, nr. 21 van 2014, nrs. 14, 24, 41, 42, 60, 74, en 79 van 2015, nrs. 32, 39, 62, 81, en 95 van 2016, nrs. 13, 63, en 101 van 2017, nrs. 7, 44, 87, en 96 van 2018, nrs. 7, 16, en 83 van 2019, nrs. 98, 103, en 110 van 2020, nrs. 9, 16, 20, 41, 80, en 85 van 2021, nrs. 32 en 62 van 2022, nrs. 48, 69, 84, en 86 van 2023, nrs. 18, 36, en 39 van 2024, nrs. 61, 65, en 97 van 2025, nrs. 16, 32, 51, en 59 van 2026)

§ 1. Artikel 15a wordt ingevoegd:

“Bescherming vóór het formeel in staat van beschuldiging stellen van een persoon

Artikel 15a. (1) Een persoon ten aanzien van wie een autoriteit van het voorbereidend strafonderzoek of een andere overheidsinstantie beschikt over concrete informatie die een vermoeden van betrokkenheid bij een strafbaar feit doet ontstaan, heeft het recht vóór vragen over die betrokkenheid te worden geïnformeerd over de aard van het vermoeden, te zwijgen, vertrouwelijk advies en bijstand van een advocaat te ontvangen en vertolking te krijgen in een taal die hij begrijpt. Deze rechten worden ook gewaarborgd indien de informatie tijdens een verhoor of het afnemen van verklaringen naar voren komt, ook vóór het instellen van het voorbereidend strafonderzoek.

(2) In de gevallen van lid (1) worden het verhoor of het afnemen van verklaringen gestaakt totdat de rechten zijn uitgelegd en gelegenheid is geboden deze uit te oefenen. Op deelname en benoeming van een advocaat en het afstand doen van diens bijstand zijn de artikelen 91-99 en de Wet op de rechtsbijstand van overeenkomstige toepassing. Afstand wordt schriftelijk vastgelegd nadat de gevolgen ervan zijn uitgelegd; zij kan te allen tijde worden ingetrokken en is niet toegestaan indien verdediging door een advocaat verplicht is. Zodra een vermoeden is ontstaan, mag de persoon niet als getuige over zijn eigen betrokkenheid worden gehoord; indien aan de voorwaarden van artikel 219 is voldaan, wordt hij formeel in staat van beschuldiging gesteld.

(3) De uitleg van de rechten, de beslissing van de persoon en de voor overleg toegekende tijd worden in een proces-verbaal vastgelegd, waarvan de persoon een afschrift ontvangt. Indien een verhoor of het afnemen van verklaringen plaatsvindt, is tevens artikel 240 van toepassing. Het overleg met de advocaat is vertrouwelijk en mag niet worden afgeluisterd of opgenomen. Documenten en communicatie betreffende rechtsbijstand genieten de wettelijke bescherming van het beroepsgeheim van de advocaat.

(4) De uitoefening van de rechten krachtens dit artikel mag geen voor de persoon nadelige gevolgtrekking rechtvaardigen. Het waarborgen van deze rechten treedt niet in de plaats van het formeel in staat van beschuldiging stellen en vormt geen zelfstandige grond voor procedurele dwang.

(5) Dit artikel verhindert niet het rechtmatig uitvoeren van spoedeisende maatregelen tot veiligstelling van bewijs die geen verhoor of het afnemen van verklaringen van de persoon omvatten.

(6) Bij weigering of verzuim de rechten krachtens dit artikel te waarborgen, kan de persoon of zijn advocaat zich wenden tot de districtsrechtbank van de plaats waar de rechten gewaarborgd hadden moeten worden. De autoriteit verstrekt het gevraagde materiaal en een standpunt binnen vierentwintig uur na ontvangst van het verzoek van de rechtbank. Een alleenrechtsprekende rechter beslist binnen drie dagen na het verzoek, zo nodig nadat de persoon en de autoriteit zijn gehoord, stelt vast of de weigering of het nalaten rechtmatig is en beveelt, indien de schending voortduurt, deze te beëindigen en de rechten te waarborgen. Het niet overleggen van het materiaal verhindert niet

PAGINA 03 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

dat uitspraak wordt gedaan. De beschikking is definitief en onmiddellijk uitvoerbaar. Deze procedure vervangt niet de wettelijke toetsing van de vrijheidsbeneming zelf.

(7) Indien aan de voorwaarden voor verplichte verdediging van artikel 94 is voldaan, of indien de persoon niet over de middelen beschikt om een advocaat te betalen, diens bijstand wenst en de belangen van de rechtspleging dit vereisen, beslist de autoriteit bedoeld in lid (1) onmiddellijk over het verlenen van rechtsbijstand en benoemt zij een advocaat die door de betreffende raad van de orde van advocaten is aangewezen. Artikel 25, leden (4)-(6), en artikel 26 van de Wet op de rechtsbijstand zijn van overeenkomstige toepassing, evenals in spoedeisende gevallen de procedure voor het aanwijzen van een dienstdoende advocaat. Rechtsbijstand wordt betaald uit de begroting van het Nationaal Bureau voor Rechtsbijstand. Van een persoon aan wie deze bijstand wegens gebrek aan middelen is verleend, wordt geen terugbetaling van de kosten verlangd. Weigering en nalaten worden aangevochten volgens de procedure van lid (6).”

§ 2. Artikel 31 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. Lid (4) wordt als volgt gewijzigd:

“(4) De rechtbank beslist onmiddellijk bij gemotiveerde beschikking op een verschoning. Indien een partij wraking verzoekt, kan de betrokken persoon zich onmiddellijk verschonen.”

2. De leden (5)-(9) worden ingevoegd:

“(5) Indien de persoon zich niet heeft verschoond, worden de ontvankelijkheid en gegrondheid van het verzoek beoordeeld door een andere rechter van dezelfde rechtbank indien de zaak in eerste aanleg wordt behandeld, en in alle overige gevallen door een andere kamer van drie rechters van hetzelfde gerecht. De rechter of kamer wordt geselecteerd volgens de regels voor willekeurige zaaktoewijzing. De personen op wie het verzoek betrekking heeft, nemen niet deel aan de beslissing daarop. Het materiaal wordt onmiddellijk verstrekt. Indien geen rechter of kamer kan worden geselecteerd, is artikel 43, punt 4, van toepassing.

(6) De beslissing krachtens lid (5) wordt binnen drie dagen na ontvangst van het materiaal in een niet-openbare zitting gegeven, nadat de partijen en de persoon wiens wraking wordt verzocht gelegenheid hebben gekregen hun standpunt in te dienen. De rechtbank onderzoekt de concreet aangeduide omstandigheden en het ter onderbouwing daarvan overgelegde materiaal. Een uitsluitend beroep op de onafhankelijkheid van het gerecht of het ontbreken van een persoonlijk belang volstaat niet indien tevens andere omstandigheden zijn aangevoerd die objectief gerechtvaardigde twijfel aan de onpartijdigheid doen ontstaan. De beschikking staat niet open voor afzonderlijk beroep of protest van de aanklager; haar rechtmatigheid wordt onderzocht bij de toetsing van de eindbeslissing van het gerecht.

(7) In afwachting van de beslissing op het verzoek worden uitsluitend maatregelen genomen die met het oog op het bewaren van bewijs of het beschermen van de rechten van deelnemers niet kunnen worden uitgesteld. De redenen voor spoedeisendheid worden in het proces-verbaal vermeld. Er mag geen vonnis, beslissing ten gronde over de beschuldiging, beschikking tot goedkeuring van een overeenkomst over de afdoening van de strafzaak of beslissing tot beëindiging van de strafprocedure worden gegeven.

(8) Een herhaald verzoek tot wraking van dezelfde persoon op basis van dezelfde feiten waarover reeds krachtens lid (5) is beslist, kan door de kamer die de zaak behandelt buiten behandeling worden gelaten indien het geen nieuwe relevante omstandigheden of nieuw relevant materiaal bevat. De beschikking vermeldt de eerdere beslissing en onderzoekt of nieuwe omstandigheden of nieuw materiaal aanwezig zijn. Het indienen van een melding tegen een rechter of lekenrechter vormt op zichzelf geen grond voor diens wraking.

PAGINA 04 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(9) Aan een lid van de rechterlijke kamer bekende omstandigheden die relevant zijn voor de beoordeling overeenkomstig artikel 29 worden aan de partijen meegedeeld en in het proces-verbaal opgenomen. Het wrakingsverzoek, de standpunten en de beslissing worden in het dossier opgenomen.”

§ 3. Aan artikel 43 wordt punt 4 toegevoegd:

“4. het gerecht kan geen rechter of kamer selecteren om overeenkomstig artikel 31, lid (5), te beslissen; in dat geval wijst het Hoogste Hof van Cassatie een ander gerecht van hetzelfde niveau aan dat uitsluitend op het wrakingsverzoek beslist.”

§ 4. Aan artikel 47 worden de leden (5)-(8) toegevoegd:

“(5) In het voorbereidend strafonderzoek wordt de beslissing krachtens lid (4) binnen drie dagen na ontvangst van het verzoek gegeven. Zij bevat een afzonderlijk antwoord op de concrete omstandigheden die twijfel aan de onpartijdigheid doen ontstaan. Een afschrift wordt onmiddellijk toegezonden aan degene die wraking verzoekt en aan de betrokken aanklager.

(6) Tegen een afwijzing van de wraking kan degene die het verzoek heeft ingediend binnen zeven dagen na ontvangst van het afschrift beroep instellen bij het bevoegde gerecht van eerste aanleg. Het niet beslissen binnen de termijn van lid (5) kan bij hetzelfde gerecht worden aangevochten zolang dit verzuim voortduurt. De rechtbank beslist binnen drie dagen bij definitieve beschikking, nadat degene die wraking verzoekt en de betrokken aanklager gelegenheid hebben gekregen hun standpunt in te dienen. Indien de wraking wordt toegewezen, wordt een andere aanklager aangewezen volgens de wettelijk vastgestelde procedure; de rechtbank wijst geen specifieke aanklager aan.

(7) Het indienen van een verzoek of beroep schorst het onderzoek niet. Op verzoek van de belanghebbende kan de rechtbank bevelen dat in afwachting van haar beslissing uitsluitend niet-uitstelbare maatregelen worden genomen indien concrete informatie is overgelegd waaruit gronden voor wraking en een risico van moeilijk herstelbare schade blijken. Een herhaald verzoek op basis van dezelfde feiten dat reeds door de rechtbank is onderzocht, wordt buiten behandeling gelaten tenzij het nieuwe relevante informatie bevat. Het indienen van een melding tegen een aanklager vormt op zichzelf geen grond voor wraking.

(8) De leden (5)-(7) wijzigen niet de bijzondere procedure van artikel 411e of de procedure tot wraking van de Europees aanklager en de gedelegeerd Europese aanklagers overeenkomstig Verordening (EU) 2017/1939.”

§ 5. Artikel 63 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. Lid (2) wordt als volgt gewijzigd:

“(2) Het risico bedoeld in lid (1) wordt vastgesteld op basis van concrete en actuele omstandigheden. De ernst van de beschuldiging, de voorgeschreven straf, een eerdere veroordeling of behandeling van de zaak in afwezigheid van de beschuldigde volstaan op zichzelf niet om dit risico vast te stellen. De last om de noodzaak van de detentie te onderbouwen berust bij de aanklager.”

2. Lid (13) wordt ingevoegd:

“(13) Bij het opleggen van de maatregel en telkens wanneer deze wordt gehandhaafd, motiveert de rechtbank afzonderlijk de redelijke verdenking, ieder vastgesteld risico bedoeld in lid (1) en de ontoereikendheid van toepasselijke minder beperkende maatregelen, waaronder huisarrest met elektronisch toezicht. Bij voortdurende van de detentie onderzoekt de rechtbank de totale duur, de genomen maatregelen, de redenen voor vertraging, de gezondheidstoestand van de persoon en de beschikbaarheid van noodzakelijke behandeling. Een uitsluitend beroep op een eerdere rechterlijke beslissing volstaat niet.”

PAGINA 05 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 6. In artikel 65:

1. Aan lid (2) worden de volgende tweede en derde zin toegevoegd: “Het verzoek kan ook rechtstreeks bij het bevoegde gerecht van eerste aanleg worden ingediend, dat het dossier onmiddellijk opvraagt. De aanklager zendt het uiterlijk de volgende dag toe.”

2. Lid (6) vervalt.

§ 7. Artikel 65a wordt ingevoegd:

“Periodieke rechterlijke toetsing

Artikel 65a. (1) In het voorbereidend strafonderzoek wordt de noodzaak van voorlopige hechtenis door het bevoegde gerecht van eerste aanleg getoetst uiterlijk dertig dagen nadat een rechtbank voor het laatst inhoudelijk over de maatregel heeft beslist.

(2) De aanklager dient het dossier en een gemotiveerd verzoek in uiterlijk vijf dagen vóór het verstrijken van de termijn, tenzij hij de maatregel voordien heeft gewijzigd of opgeheven. Het verzoek bevat een overzicht van de genomen maatregelen, de concrete redenen waarom het onderzoek niet is afgerond en de omstandigheden die voortgezette detentie rechtvaardigen. Een afschrift wordt onmiddellijk aan de beschuldigde en zijn verdedigingsadvocaat verstrekt.

(3) Bij haar laatste beslissing stelt het gerecht van eerste aanleg de datum van de volgende toetsing vast. Indien tussentijds een andere rechterlijke beslissing ten gronde over de maatregel is gegeven, stelt het gerecht van eerste aanleg ambtshalve een nieuwe datum vast. Het gerecht in hoger beroep zendt onmiddellijk een afschrift van zijn beslissing aan het gerecht van eerste aanleg. Het uitblijven van een verzoek krachtens lid (2) ontslaat het gerecht niet van de verplichting een toetsing uit te voeren; het dossier wordt onmiddellijk opgevraagd.

(4) De toetsing vindt plaats ter openbare zitting, met deelname van de aanklager, de beschuldigde en zijn verdedigingsadvocaat, volgens de procedure van artikel 65, leden (3)-(5) en (7)-(10). De rechtbank handhaaft, wijzigt of heft de maatregel op. Indien onvoldoende informatie beschikbaar is om gronden voor voortduring vast te stellen, heft de rechtbank de maatregel op of vervangt zij deze door een minder beperkende maatregel. Het niet overleggen van het dossier mag uitstel van de toetsing niet rechtvaardigen.

(5) Indien binnen dezelfde periode een verzoek krachtens artikel 65 wordt behandeld, vinden de toetsingen gezamenlijk plaats zonder verlenging van de termijnen van artikel 65. Een ingediend verzoek of protest van de aanklager verlengt de termijnen van artikel 63, lid (4), niet.

(6) De leden (1)-(5) zijn van overeenkomstige toepassing op huisarrest en detentie wegens het niet storten van de vastgestelde geldelijke zekerheidstelling.”

§ 8. In artikel 97, lid (1), worden na de woorden “in de hoedanigheid van beschuldigde” de woorden “en in de gevallen van artikel 15a” toegevoegd.

§ 9. Aan artikel 105 worden de leden (3)-(5) toegevoegd:

“(3) Verklaringen en andere bewijsmiddelen die zijn verkregen door foltering, onmenselijke of vernederende behandeling, onrechtmatig geweld of bedreiging, evenals bewijsmiddelen die rechtstreeks als gevolg van dergelijk handelen zijn verkregen, zijn niet toelaatbaar. Dit verbod verhindert niet dat zij worden gebruikt om aansprakelijkheid voor het onrechtmatige handelen zelf vast te stellen.

(4) Verklaringen die zijn verkregen met schending van het zwijgrecht of het recht op toegang tot een advocaat in de gevallen van artikel 15a, artikel 55 of artikel 94 mogen niet worden gebruikt

PAGINA 06 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

tegen de persoon. Dit verbod mag niet worden omzeild door een document voor te lezen of degene te verhoren die de verklaring heeft verkregen.

(5) Latere bevestiging van een verklaring herstelt de schending niet. Nieuwe verklaringen die onafhankelijk zijn afgelegd nadat de verdedigingsrechten daadwerkelijk zijn gewaarborgd, worden afzonderlijk beoordeeld, nadat is nagegaan of zij vrijwillig zijn en de gevolgen van de eerdere schending zijn opgehouden. Het verbod van lid (3) geldt ongeacht bevestiging.”

§ 10. Aan artikel 107 worden de leden (6)-(8) toegevoegd:

“(6) De aanklager en de opsporingsautoriteiten onderzoeken de door de informatie in de zaak onderbouwde lezingen van de feiten, met inbegrip van die welke aansprakelijkheid uitsluiten of verminderen. Materiaal dat tijdens voorafgaande controles en het onderzoek is verkregen en relevant kan zijn voor de omstandigheden van artikel 102 of de betrouwbaarheid van een bewijsbron, wordt geïnventariseerd en bewaard, ongeacht of de vervolging voornemens is zich daarop te beroepen. Relevant materiaal dat vóór het instellen van het voorbereidend strafonderzoek is verzameld, wordt in het dossier opgenomen.

(7) De inventaris bedoeld in lid (6) bevat een uniek nummer, de herkomst, de ontvangstdatum, een korte omschrijving, de locatie en informatie over verleende of beperkte toegang. De inventaris wordt bij ontvangst van nieuw materiaal bijgewerkt. Bewaring en toegang worden verzekerd met inachtneming van de wettelijke regels inzake informatiebescherming en het gebruik van bijzondere opsporingsmiddelen.

(8) Indien de rechtbank het verzamelen of onderzoeken van bewijs weigert toe te staan, vermeldt zij de omstandigheid die het verzoek beoogt vast te stellen en de concrete redenen voor de weigering. Een weigering mag niet uitsluitend berusten op een voorafgaande beoordeling van de betrouwbaarheid van bewijs dat niet is verzameld. Een uitsluitend beroep op proceseconomie of een eerdere beslissing volstaat niet indien nieuwe relevante argumenten of omstandigheden zijn aangevoerd. Het verzoek, de daartegen gemaakte bezwaren en de beschikking worden in het proces-verbaal opgenomen.”

§ 11. Artikel 107a wordt ingevoegd:

“Beslissing over toelaatbaarheid

Artikel 107a. (1) Indien een concreet bezwaar tegen de toelaatbaarheid wordt gemaakt, beslist de rechtbank, na de partijen te hebben gehoord en het noodzakelijke bewijs te hebben verzameld, bij gemotiveerde beschikking voordat zij het betwiste bewijsmiddel bij haar beslissing in de zaak gebruikt. De rechtbank beslist ambtshalve indien zij gronden overeenkomstig artikel 105 vaststelt.

(2) De beschikking vermeldt de vastgestelde schending, het aangetaste recht en de gevolgen voor de toelaatbaarheid. Twijfels over de betrouwbaarheid van toelaatbare bewijsmiddelen worden in het kader van de totale bewijsbeoordeling onderzocht en komen niet in de plaats van toetsing overeenkomstig artikel 105.

(3) De beschikking staat niet open voor afzonderlijk beroep of protest van de aanklager; haar juistheid wordt getoetst bij beroep tegen de eindbeslissing van het gerecht. Bij nieuwe omstandigheden kan de rechtbank haar na het horen van de partijen wijzigen. Uitgesloten materiaal blijft voor toetsingsdoeleinden in het dossier, met uitdrukkelijke vermelding van de gronden voor uitsluiting en de doeleinden waarvoor het gebruik ervan niet toelaatbaar is.”

PAGINA 07 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 12. Artikel 110a wordt ingevoegd:

“Traceerbaarheid en integriteit

Artikel 110a. (1) Voor ieder voorwerp, monster, medium of iedere verzameling computergegevens die tijdens een proceshandeling in beslag is genomen, vrijwillig is afgegeven of is verkregen, wordt een logboek bijgehouden. Dit bevat een identificatiecode, de datum, het tijdstip, de overdragende en ontvangende persoon, het doel van de overdracht, de toestand van de verpakking en de verrichte handeling. Het logboek wordt in het dossier opgenomen.

(2) Openen, bemonsteren, onderzoeken, kopiëren, wijzigen, vernietigen of teruggeven wordt vastgelegd. Digitaal kopiëren wordt gedocumenteerd door vermelding van de gebruikte middelen, de omvang van de kopie en de controle van de identiteit met controlesommen of een andere wetenschappelijk onderbouwde methode. Het origineel wordt overeenkomstig de wet bewaard; noodzakelijke wijzigingen worden beschreven.

(3) Vóór een onderzoek dat het voorwerp verbruikt of onomkeerbaar wijzigt, stelt de autoriteit de beschuldigde en zijn verdedigingsadvocaat, indien bekend, hiervan in kennis en biedt zij hun gelegenheid vragen te stellen en, indien mogelijk, bewaring van een controlemonster te verzoeken. Indien onmiddellijk gevaar van bewijsverlies bestaat, wordt de handeling direct verricht, met vastlegging van de redenen en kennisgeving aan de betrokken personen achteraf.

(4) Een ontbrekende vermelding in het logboek wordt beoordeeld in samenhang met het overige bewijs. Indien de authenticiteit of integriteit niet betrouwbaar kan worden vastgesteld, mogen de betreffende gegevens de beschuldiging niet onderbouwen. De toelaatbaarheid van de bewijsmiddelen wordt overeenkomstig de artikelen 105 en 107a beoordeeld en hun bewijswaarde in het kader van de totale bewijsbeoordeling.”

§ 13. Artikel 111 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. In lid (2) worden de woorden “aan de rechthebbenden bij wie zij zijn weggenomen” vervangen door “aan de rechthebbenden volgens de procedure van dit artikel”.

2. Lid (3) wordt als volgt gewijzigd:

“(3) De aanklager beslist binnen drie dagen bij gemotiveerde beslissing op een verzoek tot teruggave. Een afschrift wordt onmiddellijk toegezonden aan degene die teruggave verzoekt, degene bij wie het voorwerp in beslag is genomen en andere bekende personen die concrete informatie over hun recht daarop hebben verstrekt. Deze personen kunnen binnen zeven dagen na ontvangst van het afschrift tegen de beslissing beroep instellen bij het bevoegde gerecht van eerste aanleg. Het niet beslissen binnen de termijn van drie dagen kan rechtstreeks bij hetzelfde gerecht worden aangevochten zolang dit verzuim voortduurt. De rechtbank vraagt het relevante materiaal op en biedt de aanklager en personen die tegengestelde aanspraken doen gelden gelegenheid hun standpunt in te dienen. Een alleenrechtsprekende rechter geeft binnen zeven dagen na ontvangst van het beroep een definitieve beschikking in een niet-openbare zitting. Zo nodig hoort hij de betrokken personen. Bij toewijzing van het beroep beveelt de rechtbank teruggave van het voorwerp of verdere bewaring indien de gronden van de leden (1) en (2) of artikel 113 aanwezig zijn.”

3. De leden (6)-(10) worden ingevoegd:

“(6) De rechten krachtens lid (3) worden uitgeoefend ongeacht of de persoon in de zaak een andere procedurele hoedanigheid heeft. Binnen drie dagen na hun verzoek krijgen personen toegang tot het materiaal dat noodzakelijk is om hun rechten op het voorwerp te beschermen, waarbij artikel 227a, leden (3)-(7) en (9), van overeenkomstige toepassing is. Artikel 213, lid (11), is van overeenkomstige toepassing op de berekening van de beroepstermijn indien toegang is verzocht.

PAGINA 08 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(7) Een beslissing tot teruggave van een voorwerp wordt niet uitgevoerd voordat de beroepstermijn voor de personen bedoeld in lid (3) is verstreken of, indien beroep is ingesteld, voordat de rechtbank heeft beslist. Indien vertraging een risico van aanzienlijke schade oplevert, kan de rechtbank op verzoek van een belanghebbende onmiddellijke uitvoering toestaan, nadat de overige bekende personen gelegenheid hebben gekregen hun standpunt in te dienen. Een geschil over een recht dat met concrete informatie is onderbouwd, verhindert overdracht van het voorwerp aan een van de partijen bij het geschil; artikel 113 is van toepassing. Overdracht of teruggave van een voorwerp beslecht een geschil over eigendom of een ander zakelijk recht niet met gezag van gewijsde.

(8) Bij iedere beslissing over teruggave worden de actuele noodzaak voor de bewijsvoering, de totale duur van het onder zich houden, de gevolgen voor de rechthebbenden en de mogelijkheid het doel met een kopie, monster of ander minder belastend middel te bereiken, beoordeeld. De aanklager verricht deze toetsing ambtshalve ten minste eenmaal per drie maanden en beveelt teruggave met inachtneming van artikel 113 indien de gronden niet meer aanwezig zijn. Een uitsluitend beroep op het feit dat de strafprocedure niet is beëindigd, volstaat niet.

(9) In de gerechtelijke fase wordt het verzoek tot teruggave rechtstreeks ingediend bij het gerecht waar de zaak aanhangig is, ook door een derde. De rechtbank beslist binnen zeven dagen, nadat de aanklager, de partijen wier rechten worden geraakt en de personen bedoeld in lid (3) gelegenheid hebben gekregen hun standpunt in te dienen. De beschikking staat open voor beroep en protest van de aanklager volgens de procedure van hoofdstuk tweeëntwintig. De leden (6)-(8) zijn van overeenkomstige toepassing.

(10) De leden (3) en (6)-(9) vervangen niet de bijzondere procedure voor de maatregelen van de artikelen 72-73a of de regels van de leden (4) en (5). Het onder zich houden van een voorwerp als stoffelijk bewijs mag de noodzakelijke zekerheidsmaatregel niet vervangen indien de noodzaak voor de bewijsvoering niet langer bestaat en het enige doel is toekomstige verbeurdverklaring of een vordering veilig te stellen.”

§ 14. Aan artikel 152 worden de leden (4)-(6) toegevoegd:

“(4) Het deskundigenrapport vermeldt de toegepaste methode, de wetenschappelijke grondslag daarvan, de voorwaarden en beperkingen van de toepassing, het gebruikte vergelijkingsmateriaal, de vastgestelde onzekerheid of foutkans voor zover bepaalbaar, en de gronden voor iedere wezenlijke conclusie.

(5) Onderzoeksverslagen en beschikbare primaire gegevens die noodzakelijk zijn om het deskundigenrapport te controleren, worden daaraan gehecht. Indien hun omvang of informatiebescherming opname verhindert, worden hun locatie en de procedure voor toegang vermeld. Voor toegang in het voorbereidend strafonderzoek geldt artikel 227a; in de gerechtelijke fase beslist de rechtbank.

(6) De deskundige maakt omstandigheden bekend die zijn onpartijdigheid kunnen beïnvloeden. Het ontbreken van een wetenschappelijke grondslag voor een stellig antwoord wordt uitdrukkelijk vermeld; het mag niet worden vervangen door een vermoeden dat als vastgesteld feit wordt gepresenteerd.”

§ 15. In artikel 153 wordt de bestaande tekst lid (1) en wordt lid (2) ingevoegd:

“(2) Een weigering aanvullend of herhaald deskundigenonderzoek te gelasten bevat een afzonderlijk antwoord op de aangeduide wezenlijke leemten, tegenstrijdigheden en methodologische bezwaren.”

§ 16. Aan artikel 196 wordt lid (3) toegevoegd:

“(3) De maatregelen bedoeld in lid (1), punten 4 en 5, worden genomen bij gemotiveerde beslissing waarin de specifieke feitelijke en juridische gronden, de tot dan genomen maatregelen en de organisatorische maatregelen die nodig zijn om het onderzoek voort te zetten, worden vermeld. De beslissing wordt

PAGINA 09 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

in het dossier opgenomen en meegedeeld aan de betrokken opsporingsautoriteit. De nieuwe opsporingsautoriteit wordt aangewezen volgens de wettelijk vastgestelde procedure. Een te goeder trouw gemaakt bezwaar wegens onrechtmatigheid, een melding van een schending of een meningsverschil over een instructie vormt op zichzelf geen grond voor verwijdering of overname van het onderzoek.”

§ 17. Artikel 197 wordt als volgt gewijzigd:

“Artikel 197. (1) Schriftelijke instructies van een aanklager aan een opsporingsautoriteit zijn bindend.

(2) De opsporingsautoriteit kan bij een aanklager van het hoger geplaatste parket een gemotiveerd schriftelijk bezwaar indienen tegen een instructie wegens strijd met de wet. Het bezwaar en de beslissing worden in het dossier opgenomen. Een aanklager die de betwiste instructie niet heeft gegeven, beslist binnen drie dagen op het bezwaar. Het bezwaar schorst de uitvoering niet, tenzij de bevoegde aanklager anders beveelt. Een instructie om een handeling te verrichten die een strafbaar feit vormt, wordt niet uitgevoerd en wordt onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit gemeld.

(3) Lid (2) voert geen nationaal hiërarchisch toezicht op de Europees aanklager en de gedelegeerd Europese aanklagers in. In zaken overeenkomstig hoofdstuk eenendertig ‘a’ wordt een bezwaar tegen een instructie van de onderzoekende aanklager beoordeeld door de aanklager die krachtens artikel 411r toezicht uitoefent. Indien de instructie door de toezichthoudende aanklager is gegeven, beoordeelt deze binnen drie dagen een gemotiveerd verzoek tot heroverweging. Dit beperkt niet de wraking overeenkomstig artikel 411e of de wettelijk voorziene rechterlijke toetsing.”

§ 18. Aan artikel 198 worden de leden (3)-(5) toegevoegd:

“(3) Het verstrekken van materiaal aan de beschuldigde en zijn verdedigingsadvocaat ter uitoefening van het recht van verdediging krachtens dit wetboek vormt geen openbaarmaking overeenkomstig lid (1) en is niet afhankelijk van een afzonderlijke toestemming krachtens dat lid.

(4) Toestemming krachtens lid (1) wordt schriftelijk gegeven en gemotiveerd. Zij vermeldt het rechtmatige doel, de concrete noodzaak tot openbaarmaking, de omvang van de gegevens en de maatregelen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het vermoeden van onschuld, getuigen en andere betrokken personen. Openbaarmaking van gegevens die niet noodzakelijk zijn voor het vermelde doel of het presenteren van een persoon als schuldig vóór een onherroepelijke veroordeling is niet toegestaan. Dit verhindert niet noodzakelijke objectieve informatie over het verloop van de procedure, het opsporen van personen of het voorkomen van onmiddellijk gevaar, met inachtneming van de beperkingen van lid (1).

(5) Indien informatie in strijd met lid (4) door of namens een autoriteit van het voorbereidend strafonderzoek is openbaar gemaakt, kan de getroffen persoon het bevoegde gerecht van eerste aanleg verzoeken de voortdurende schending vast te stellen en te beëindigen. De rechtbank beslist binnen zeven dagen bij definitieve beschikking, nadat zij de persoon en de autoriteit gelegenheid heeft geboden hun standpunt in te dienen. Bij toewijzing kan de rechtbank verwijdering van de wederrechtelijk openbaar gemaakte informatie uit de officiële kanalen van de autoriteit of publicatie van een verduidelijking van de procedurele status van de persoon op dezelfde wijze bevelen. De beslissing stelt geen schuld vast en beperkt niet het recht op schadevergoeding of de vrijheid van de media om overeenkomstig de wet over de procedure te berichten.”

PAGINA 10 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 19. Aan artikel 199 worden de leden (3)-(5) toegevoegd:

“(3) Beslissingen tot weigering een voorbereidend strafonderzoek in te stellen, tot beëindiging of schorsing van de strafprocedure en tot weigering een geschorste procedure te hervatten bevatten tevens:

1. een concrete beschrijving van de onderzochte feiten en een nauwkeurige vermelding van de toegepaste rechtsgrond;
2. een analyse van het relevante materiaal en bewijs, met inbegrip van wezenlijke tegenstrijdigheden daartussen;
3. een antwoord op de wezenlijke argumenten en verzoeken van personen wier rechten worden geraakt en een toelichting waarom de door hen aangeduide relevante maatregelen niet zijn verricht;
4. de redenen waarom de beschikbare informatie of het bewijs de betreffende conclusie ondersteunt, met onderscheid tussen de eisen voor het instellen van de procedure, het formeel in staat van beschuldiging stellen en het voor de strafrechter brengen van een persoon;
5. de procedure, de termijn en de personen die bevoegd zijn tegen de beslissing beroep in te stellen, alsmede de procedure voor toegang tot het materiaal.

(4) Een algemene verwijzing naar de innerlijke overtuiging, een conclusie uit een voorafgaande controle, een deskundigenrapport of een eerdere beslissing vervangt de motivering krachtens lid (3) niet. Indien wordt geconcludeerd dat wegens onbeduidendheid geen strafbaar feit bestaat, worden de concrete omstandigheden die toepassing van artikel 9, lid (2), van het Wetboek van Strafrecht rechtvaardigen afzonderlijk onderzocht van de voorwaarden voor een licht geval. Indien wordt geconcludeerd dat de zaak niet is bewezen, worden de wezenlijke omstandigheden die niet zijn opgehelderd en de redelijkerwijs noodzakelijke maatregelen die tot opheldering zijn genomen vermeld.

(5) De eisen van de leden (2)-(4) gelden tevens voor een beslissing die, ongeacht haar benaming, de voorafgaande controle van een melding van een strafbaar feit definitief afsluit zonder een voorbereidend strafonderzoek in te stellen. Verwijzing naar een bevoegde autoriteit vormt op zichzelf geen dergelijke beslissing; zij wordt aan de indiener meegedeeld met vermelding van de ontvangende autoriteit.”

§ 20. In artikel 200 wordt de bestaande tekst lid (1) en wordt lid (2) ingevoegd:

“(2) Een beroep mag niet worden beslist door een aanklager die de bestreden beslissing heeft gegeven, aan de voorbereiding ervan heeft deelgenomen of schriftelijke instructies heeft gegeven waarvan de uitvoering wordt betwist. Het beroep wordt volgens de wettelijk vastgestelde procedure aan een andere aanklager van het bevoegde parket toegewezen. Deelname aan een andere proceshandeling in dezelfde procedure leidt op zichzelf niet tot wraking; de gronden van artikel 47 zijn van toepassing.”

§ 21. Aan het einde van artikel 202, lid (2), worden de woorden “behalve in de gevallen van artikel 213, lid (9)” toegevoegd.

§ 22. Aan artikel 207 wordt lid (5) toegevoegd:

“(5) Indien aan de voorwaarden van lid (1) is voldaan, mag het instellen van de procedure niet worden uitgesteld tot afronding van een voorafgaande controle overeenkomstig de Wet op de rechterlijke organisatie of een administratieve, disciplinaire of andere procedure. Deze procedures vervangen geen onderzoekshandelingen. Een weigering uitsluitend wegens het bestaan van civielrechtelijke verhoudingen is niet toegestaan indien de gemelde feiten ook op een strafbaar feit wijzen.”

§ 23. Aan artikel 211 wordt lid (3) toegevoegd:

“(3) Voor de beoordeling krachtens lid (1) is niet de mate van bewijs vereist die noodzakelijk is om een persoon formeel in staat van beschuldiging te stellen of een veroordeling uit te spreken. Het niet onderzoeken van een concreet aangeduide en beschikbare

PAGINA 11 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

bron van relevante informatie mag op zichzelf geen conclusie rechtvaardigen dat voldoende informatie ontbreekt. Bij onmiddellijk gevaar van bewijsverlies is artikel 212, lid (2), van toepassing.”

§ 24. Artikel 212a wordt ingevoegd:

“Registratie en beslissingstermijn voor een melding van een strafbaar feit

Artikel 212a. (1) Een melding van een strafbaar feit wordt onmiddellijk bij eerste ontvangst door het parket, een instantie van het ministerie van Binnenlandse Zaken of een andere autoriteit van het voorbereidend strafonderzoek geregistreerd. Indien de melding buiten het parket wordt ontvangen, wordt zij met het beschikbare materiaal onmiddellijk, maar uiterlijk binnen drie dagen na ontvangst aan de bevoegde aanklager toegezonden; indien een procedure krachtens artikel 212, lid (2), wordt ingesteld, geldt de kennisgeving overeenkomstig artikel 212, lid (3). Bij iedere verwijzing blijft de datum van eerste ontvangst behouden. Binnen drie dagen wordt de indiener, indien een kennisgevingsadres is verstrekt, op de hoogte gesteld van de registratiedatum, het registratienummer en het parket waaraan de melding is toegezonden. Bij registratie op het parket wordt de indiener tevens geïnformeerd over het parketdossiernummer en het bevoegde parket.

(2) De aanklager beslist overeenkomstig de artikelen 207 en 213 binnen één maand na de eerste ontvangst van de melding door een autoriteit bedoeld in lid (1). Indien een voorafgaande controle overeenkomstig artikel 145, lid (1), punt 2 of 3, van de Wet op de rechterlijke organisatie noodzakelijk is, gelden de termijnen van artikel 145, lid (2), van die wet, maar wordt uiterlijk vier maanden na eerste ontvangst beslist. De indiener en het bekende slachtoffer of de benadeelde rechtspersoon worden geïnformeerd over het gelasten en verlengen van de voorafgaande controle en de uiterste termijn. Deze termijnen ontslaan de autoriteiten niet van de verplichting onmiddellijk een procedure in te stellen indien aan de voorwaarden van artikel 207, lid (1), is voldaan.

(3) Verwijzing, samenvoeging, splitsing, henummering of het gelasten van een aanvullende voorafgaande controle betreffende dezelfde feiten doet de termijn niet opnieuw beginnen. Voor nieuwe zelfstandige feiten wordt de termijn afzonderlijk berekend zonder de beslissing op de oorspronkelijke melding uit te stellen.

(4) Niet-naleving van de termijn leidt niet tot automatische weigering of automatische instelling van een voorbereidend strafonderzoek. Zij ontslaat de aanklager niet van zijn verplichting te beslissen en valt onder de rechterlijke toetsing van artikel 213b.

(5) Toepassing van dit artikel doet geen afbreuk aan artikel 212, lid (2), of de bijzondere regels betreffende het Europees Openbaar Ministerie en het onderzoek naar strafbare feiten gepleegd door de procureur-generaal of een plaatsvervanger.”

§ 25. Artikel 213 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. Lid (4) wordt als volgt gewijzigd:

“(4) Een bevestigde beslissing tot weigering een voorbereidend strafonderzoek in te stellen wegens een ambtshalve te vervolgen strafbaar feit staat open voor beroep door de personen bedoeld in lid (1) bij het bevoegde gerecht van eerste aanleg binnen veertien dagen na ontvangst van het afschrift. De toetsing omvat tevens de juistheid van een conclusie dat de gemelde feiten geen strafbaar feit vormen of op particuliere strafklacht van het slachtoffer moeten worden vervolgd. De personen bedoeld in lid (1) hebben recht op toegang tot het materiaal van de voorafgaande controle volgens de procedure van lid (11). Het recht op rechterlijk beroep is niet afhankelijk van de door de aanklager gekozen juridische kwalificatie.”

PAGINA 12 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

2. Aan lid (5) worden de volgende tweede en derde zin toegevoegd: “De rechtbank onderzoekt tevens de naleving van artikel 199, leden (3)-(5), en de juiste toepassing van de artikelen 207 en 211. Zo nodig kan zij een openbare zitting houden na oproeping van de aanklager en de appellant.”

3. Aan lid (6) worden de volgende tweede en derde zin toegevoegd: “De rechtbank vermeldt de wezenlijke leemten in de voorafgaande controle en stelt met inachtneming van de noodzakelijke maatregelen een termijn voor een nieuwe beslissing vast, die niet langer dan drie maanden mag zijn. De rechtbank wijst niet de persoon aan die formeel in staat van beschuldiging moet worden gesteld en loopt niet vooruit op schuld.”

4. De leden (9)-(13) worden ingevoegd:

“(9) Een beroep krachtens lid (1) wordt behandeld door een aanklager die niet heeft deelgenomen aan het geven van de bestreden beslissing en geen instructies heeft gegeven die de betwiste conclusie vooraf bepaalden. Het dossier wordt binnen drie dagen na ontvangst van het beroep toegezonden; de aanklager van het hoger geplaatste parket beslist binnen veertien dagen na ontvangst ervan. Indien het opvragen van aanvullend materiaal objectief noodzakelijk is, kan de termijn eenmaal bij gemotiveerde beslissing met ten hoogste veertien dagen worden verlengd; de beslissing wordt aan de appellant meegedeeld.

(10) Na het verstrijken van de termijn van lid (9) zonder beslissing kunnen de personen bedoeld in lid (1) tegen de oorspronkelijke weigering rechtstreeks beroep instellen bij het gerecht bedoeld in lid (4). Indien het beroep via de aanklager die de weigering heeft gegeven is ingediend en het dossier niet binnen de termijn van drie dagen van lid (9) is toegezonden, loopt voor rechterlijk beroep de termijn van veertien dagen van lid (9) vanaf het verstrijken van de toezendingstermijn; latere verwijzing doet deze termijn niet opnieuw beginnen. De rechtbank vraagt het dossier onmiddellijk op. Een beslissing die de weigering bevestigt en wordt gegeven nadat de rechtbank is aangezocht, wordt in het gerechtelijke dossier opgenomen zonder dat een nieuw beroep noodzakelijk is. Indien de aanklager van het hoger geplaatste parket de weigering geheel vernietigt voor zover daartegen beroep is ingesteld, beëindigt de rechtbank de beroepsprocedure. Bij gedeeltelijke vernietiging wordt de gerechtelijke procedure voortgezet voor het bestreden gedeelte dat niet is vernietigd.

(11) Toegang omvat een inventaris van het materiaal, inzage en het verkrijgen van afschriften, en wordt binnen drie dagen na het verzoek verstrekt. Voor concrete beschermde gegevens kunnen gedeeltelijke toegang of afscherming worden toegepast zonder een effectieve betwisting te verhinderen. Een gehele of gedeeltelijke weigering wordt schriftelijk gegeven en gemotiveerd en kan binnen zeven dagen na kennisgeving bij het gerecht bedoeld in lid (4) worden aangevochten. Het niet verlenen van toegang zonder schriftelijke beslissing kan na het verstrijken van de termijn van drie dagen worden aangevochten zolang het nalaten voortduurt. De rechtbank onderzoekt zelf het volledige materiaal en een alleenrechtsprekende rechter beslist in een niet-openbare zitting binnen zeven dagen bij definitieve beschikking; bij toewijzing bepaalt de rechtbank de omvang van de toegang en een termijn voor het verlenen daarvan van ten hoogste drie dagen. Indien het toegangsverzoek vóór het verstrijken van de beroepstermijn van lid (4) is ingediend, verstrijkt deze termijn niet eerder dan zeven dagen nadat daadwerkelijk toegang is verleend of, indien een schriftelijke weigering niet wordt aangevochten, niet eerder dan zeven dagen na kennisgeving van die weigering. Indien in dat geval de schriftelijke weigering tijdig wordt aangevochten of het niet verlenen van toegang wordt bestreden, verstrijkt de beroepstermijn van lid (4) niet eerder dan zeven dagen na kennisgeving van de definitieve rechterlijke beschikking; indien die beschikking toegang verplicht stelt, lopen deze zeven dagen vanaf de daadwerkelijke verlening van toegang in de door de rechtbank bepaalde omvang, indien dat later is. Een herhaald verzoek om toegang tot hetzelfde materiaal wijzigt de beroepstermijn van lid (4) niet. Elektronische afschriften worden kosteloos verstrekt.

PAGINA 13 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(12) Een beslissing overeenkomstig artikel 199, lid (5), valt onder dezelfde toetsing als een weigering. Het ontbreken van instructies voor rechterlijk beroep of onjuiste instructies mogen een persoon niet het recht op beroep ontnemen; de termijn begint bij correcte kennisgeving van de juiste procedure.

(13) De leden (9) en (10) zijn niet van toepassing op beslissingen van de Europees aanklager en de gedelegeerd Europese aanklagers. De bijzondere regels van artikel 213b en hoofdstuk eenendertig 'a' blijven behouden."

§ 26. De artikelen 213b en 213r worden ingevoegd:

"Rechterlijke bescherming bij het uitblijven van een beslissing

Artikel 213b. (1) Na het verstrijken van de termijn van artikel 212a, lid (2), kunnen de indiener van de melding, het slachtoffer of diens erfgenamen en de benadeelde rechtspersoon het bevoegde gerecht van eerste aanleg verzoeken een beslissingstermijn vast te stellen. Het verzoek wordt rechtstreeks bij het gerecht ingediend en is niet afhankelijk van voorafgaand beroep bij een hoger geplaast parket.

(2) De aanklager en de autoriteit die de melding als eerste heeft ontvangen, verstrekken binnen drie dagen na het verzoek daartoe het beschikbare materiaal en een standpunt. Indien het dossier niet aan een aanklager is toegezonden, beveelt de rechtbank onmiddellijke toezending. Een alleenrechtsprekende rechter beslist in een niet-openbare zitting binnen veertien dagen na het verzoek; het niet verstrekken van het dossier verhindert een beslissing op basis van de beschikbare informatie niet. Indien het verzoek gegrond is, stelt de rechtbank een beslissingstermijn van ten hoogste één maand vast. De rechtbank beveelt geen weigering, instelling van de procedure of formele inbeschuldigingstelling van een specifieke persoon.

(3) De beschikking is definitief. Een afschrift wordt toegezonden aan de administratief leidinggevende van het betreffende parket, die naleving verzekert met respect voor de onafhankelijkheid van de aanklager en willekeurige toewijzing.

(4) Bij niet-naleving van de vastgestelde termijn verlangt de rechtbank op verzoek van de persoon een uitleg, stelt zij een nieuwe termijn van ten hoogste veertien dagen vast en zendt zij het materiaal aan de bevoegde administratief leidinggevende en de Inspectie bij de Hoge Raad voor de Rechtspraak voor onderzoek binnen hun bevoegdheden. Dit loopt niet vooruit op disciplinaire of strafrechtelijke aansprakelijkheid.

(5) Indien uit de gemelde feiten de materiële of territoriale bevoegdheid niet kan worden bepaald, is de districtsrechtbank van de vestigingsplaats van het parket waar het dossier aanhangig is bevoegd; indien de melding niet aan het parket is toegezonden, is de districtsrechtbank van de vestigingsplaats van de ontvangende autoriteit bevoegd. Indien de rechtbank vaststelt dat een ander gerecht bevoegd is, verwijst zij het verzoek ambtshalve naar het bevoegde gerecht; de indiener wordt geacht de termijn te hebben nageleefd.

(6) Deze procedure geldt met inachtneming van artikel 2, lid (1), en de bevoegdheden van nationale gerechten krachtens artikel 42, lid (1), van Verordening (EU) 2017/1939; er wordt geen nationaal hiërarchisch toezicht op het Europees Openbaar Ministerie ingevoerd.

Naleving van rechterlijke aanwijzingen

Artikel 213r. (1) Nadat een rechtbank een weigering heeft vernietigd, voegt de aanklager bij de nieuwe beslissing een overzicht van de naleving van iedere bindende aanwijzing en de resultaten van de aanvullende voorafgaande controle. Onmogelijkheid een aanwijzing na te leven wordt met concrete feiten en genomen maatregelen onderbouwd.

PAGINA 14 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(2) Tegen een herhaalde weigering staat rechtstreeks beroep open bij het gerecht bedoeld in artikel 213, lid (4), binnen veertien dagen na ontvangst van het afschrift, waarbij artikel 213, leden (11) en (12), van overeenkomstige toepassing is. Een verdere bevestiging van de weigering door een hoger geplaatst parket is niet vereist.

(3) Herhaling van de vernietigde conclusie zonder naleving van de bindende aanwijzingen en zonder vastgestelde objectieve onmogelijkheid deze na te leven, vormt een grond voor vernietiging. Nadat een beschikking tot vernietiging op die gronden definitief is geworden, zendt de rechtbank een afschrift aan de administratief leidinggevende voor willekeurige toewijzing aan een andere aanklager en aan de Inspectie bij de Hoge Raad voor de Rechtspraak voor onderzoek binnen haar bevoegdheden. De nieuwe aanklager beslist onafhankelijk, met inachtneming van de aanwijzingen van de rechtbank.

(4) Toewijzing aan een andere aanklager overeenkomstig lid (3), nadat de beschikking definitief is geworden, geschiedt bij gemotiveerde beslissing die in het dossier wordt opgenomen. Zij vormt geen disciplinaire straf en loopt niet vooruit op de gronden voor het instellen van de procedure of de schuld van een specifieke persoon.

(5) De regels van de leden (3) en (4) inzake toewijzing aan een andere aanklager gelden niet voor de Europees aanklager en de gedelegeerd Europese aanklagers of voor de aanklager die strafbare feiten van de procureur-generaal of een plaatsvervanger onderzoekt. In die gevallen zendt de rechtbank haar bevindingen aan de volgens de toepasselijke bijzondere procedure bevoegde autoriteit, zonder de bevoegdheid of aanwijzingsprocedure voor de aanklager te wijzigen.”

§ 27. In artikel 219, lid (3), punt 4, worden de woorden “indien dit het onderzoek niet belemmert” vervangen door “met dien verstande dat beperkingen van toegang uitsluitend volgens de procedure van artikel 227a zijn toegestaan”.

§ 28. Artikel 227a wordt ingevoegd:

“Toegang tot materiaal en rechterlijke toetsing

Artikel 227a. (1) Vanaf het moment dat een persoon formeel in staat van beschuldiging is gesteld, hebben de beschuldigde en zijn verdedigingsadvocaat recht op toegang tot het materiaal en de inventaris overeenkomstig artikel 107, leden (6) en (7), met inbegrip van materiaal waarop de vervolging niet voornemens is zich te beroepen. Toegang wordt onmiddellijk verleend of, indien de organisatie daarvan tijd vereist, binnen drie dagen na het verzoek. Nieuw ontvangen materiaal wordt volgens dezelfde procedure verstrekt.

(2) Materiaal dat aansprakelijkheid kan uitsluiten of verminderen en materiaal dat essentieel is om detentie of een andere procedurele dwangmaatregel aan te vechten, wordt onverwijld verstrekt, zonder verzoek en in ieder geval vóór de beslissing op de betreffende maatregel. Het wordt verstrekt met behoud van de beschermde identiteit krachtens artikel 123, zonder beperking van de informatie die noodzakelijk is voor een effectieve verdediging. Elektronische afschriften worden kosteloos verstrekt.

(3) De aanklager kan bij gemotiveerde beslissing de toegang tot een specifiek gedeelte van materiaal tijdelijk beperken indien toegang een ernstig risico voor het leven of de grondrechten van een ander schept, of indien dit strikt noodzakelijk is om een concrete en aanzienlijke bedreiging voor het onderzoek of de nationale veiligheid te voorkomen. De beperking moet verenigbaar zijn met het eerlijke verloop van de procedure en mag niet uitsluitend berusten op een algemene verwijzing naar het onderzoeksgeheim of de rubricering als geheim. Zij is niet toegestaan voor het materiaal bedoeld in lid (2). De strekking van de beperking wordt aan de verdediging meegedeeld op een wijze die betwisting mogelijk maakt zonder de beschermde informatie openbaar te maken.

(4) De aanklager legt de beslissing en het volledige materiaal binnen vierentwintig uur aan het bevoegde gerecht van eerste aanleg voor. Een alleenrechtsprekende rechter beslist binnen

PAGINA 15 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

drie dagen na ontvangst van de stukken, nadat de verdediging gelegenheid heeft gekregen schriftelijk haar standpunt kenbaar te maken. De rechter onderzoekt persoonlijk het volledige materiaal en beoordeelt de mogelijkheid van gedeeltelijke toegang, het afschermen van beschermde gegevens of het verstrekken van een uittreksel. Indien nodig houdt de rechter een zitting achter gesloten deuren. Indien de stukken niet binnen de in de eerste zin bedoelde termijn worden overgelegd, vervalt de beperking. Zonder rechterlijke bevestiging vervalt zij bij het verstrijken van de termijn voor de beslissing, maar uiterlijk vier dagen nadat zij is opgelegd.

(5) De rechter bepaalt de omvang en de duur van de beperking, die niet langer dan dertig dagen mag gelden. Verlenging is volgens dezelfde procedure mogelijk op grond van actuele omstandigheden. Zodra de gronden vervallen, verleent de aanklager onmiddellijk toegang. De beperking mag niet voortduren nadat de onderzoeksstukken ter inzage zijn voorgelegd, behoudens ten aanzien van beschermde persoonsgegevens waarvan de niet-openbaarmaking een doeltreffende betwisting van de beschuldiging niet verhindert.

(6) Bij weigering of het niet verlenen van toegang binnen de termijn van lid (1) kunnen de beschuldigde of de verdedigingsadvocaat zich rechtstreeks tot de bevoegde rechter in eerste aanleg wenden. De aanklager zendt de gevraagde stukken uiterlijk de volgende dag toe. De rechter beslist binnen drie dagen en stelt, indien het verzoek gegrond is, een termijn voor uitvoering van ten hoogste vierentwintig uur vast.

(7) De beschikkingen krachtens de leden (4)-(6) zijn onherroepelijk en onmiddellijk uitvoerbaar. Zij beletten geen nieuwe toetsing bij gewijzigde omstandigheden of toetsing door de rechter die over de beschuldiging oordeelt.

(8) Tijdens de gerechtelijke fase wordt toegang door de rechter verleend. Een beschuldiging mag niet worden onderbouwd met materiaal waarvan de verdediging onvoldoende gelegenheid heeft gehad kennis te nemen en dat zij onvoldoende heeft kunnen betwisten. Bij late verstrekking van materiaal wordt de noodzakelijke voorbereidingstijd geboden.

(9) Toegang tot gerubriceerde informatie wordt beheerst door de wettelijke regels ter bescherming daarvan, zonder beperking van de bevoegdheid van de rechter om het volledige materiaal te onderzoeken of van de waarborgen in de leden (2) en (8).”

§ 29. Aan artikel 229(3) wordt de volgende tweede zin toegevoegd: “Artikel 227a is van toepassing op verzoeken om toegang tot stukken en op de weigering daarvan.”

§ 30. Aan artikel 234 worden de leden (12)-(14) toegevoegd:

“(12) Elk verzoek en elke beschikking tot verlenging van het onderzoek vermeldt de verrichte handelingen, de nog te verrichten concrete handelingen, de redenen waarom deze niet binnen de termijn zijn verricht en de daarvoor benodigde tijd. Een algemene verwijzing naar de feitelijke en juridische complexiteit of de werklust volstaat niet. Een verlenging krachtens lid (3), tweede zin, is per afzonderlijke verlenging toegestaan voor ten hoogste drie maanden.

(13) De beschuldigde en de verdedigingsadvocaat, het slachtoffer of diens erfgenamen en de benadeelde rechtspersoon worden in kennis gesteld van de duur van de verlenging en de gronden daarvoor, zonder openbaarmaking van beschermde gegevens of concrete voorgenomen onderzoeksmethoden. Na verloop van twaalf maanden sinds de instelling van de procedure kunnen deze personen elke nieuwe verlenging binnen zeven dagen na kennisgeving betwisten bij de bevoegde rechter in eerste aanleg als verzoek tot toetsing van vertraging krachtens artikel 369, ongeacht de termijnen van artikel 368. Het beroep schorst het onderzoek niet.

(14) Bij de toetsing krachtens lid (13) verklaart de rechter rechtmatig verrichte handelingen niet ongeldig uitsluitend wegens vertraging en beëindigt hij de strafprocedure niet op die grond. Bij ongerechtvaardigde vertraging stelt hij krachtens artikel 369 een concrete termijn vast en houdt hij toezicht op de naleving daarvan.”

PAGINA 16 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 31. Artikel 239 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. In lid (6) worden de woorden “volgens de procedure van lid (3)” vervangen door “volgens de procedure van lid (4)”.

2. De leden (7) en (8) worden toegevoegd:

“(7) Bij de eerste verzegeling wordt een gewaarmerkte werkkopie gemaakt, waarbij wordt gecontroleerd dat deze identiek is aan het origineel. Op verzoek wordt binnen drie dagen een kopie verstrekt aan de verhoorde persoon en diens advocaat. Artikel 227a is van toepassing op toegang van de beschuldigde en de verdedigingsadvocaat tot opnamen van andere personen. Voor het afspelen van een werkkopie waarvan de overeenstemming met het origineel is gecontroleerd, hoeft het origineel niet te worden ontzegd.

(8) Opnamen worden gedurende de bewaartermijn van het dossier bewaard met bescherming tegen wijziging, verlies en onbevoegde toegang. Het verstrekken van een kopie verleent geen recht op openbare verspreiding. De kosten van de verplichte opname, bewaring en verstrekking van kopieën worden niet aan de beschuldigde in rekening gebracht.”

§ 32. Artikel 240 komt te luiden:

“Video-opname met geluid

Artikel 240. (1) De artikelen 237-239 zijn van overeenkomstige toepassing op het maken van een video-opname met geluid.

(2) Tijdens het voorbereidend strafonderzoek is een video-opname met geluid verplicht bij het verhoor van een beschuldigde, een persoon aan wie de vrijheid is ontnomen, een minderjarige getuige of een getuige met specifieke beschermingsbehoeften. Deze regel geldt tevens voor verhoren voor een rechter krachtens de artikelen 222 en 223. De verplichting geldt ook voor het verkrijgen van informatie krachtens artikel 15a, ook voordat een voorbereidend strafonderzoek is ingesteld.

(3) De opname omvat de uitleg van de rechten, alle vragen en antwoorden en het begin en einde van onderbrekingen. Vóór een onderbreking en na hervatting worden de reden en het tijdstip vermeld. Het is niet toegestaan een reeds afgenomen verhoor uitsluitend te herhalen om daarvan een opname te maken.

(4) Bij een plotselinge technische storing wordt het verhoor gestaakt. Het mag uitsluitend zonder opname worden voortgezet indien uitstel een onmiddellijk gevaar voor het leven of voor onherroepelijk verlies van materieel bewijs oplevert en een advocaat van de verhoorde persoon aanwezig is. De redenen en de maatregelen om de opname te herstellen worden uitvoerig in het proces-verbaal vastgelegd. Het vooraf niet beschikbaar stellen van apparatuur geldt niet als technische storing.

(5) Bij een getuige met een geheimgehouden identiteit of een beschermde persoon wordt de opname gemaakt en bewaard met inachtneming van de beschermingsmaatregelen. De aan de partijen verstrekte kopie onthult de beschermde identiteit niet en behoudt tegelijkertijd de mogelijkheid om de verklaring doeltreffend te betwisten.

(6) Bij een geschil over de juistheid van het schriftelijke proces-verbaal wordt de opname onderzocht. Het bezwaar en de beslissing worden aan het proces-verbaal gehecht. Het ontbreken van een verplichte opname buiten het geval van lid (4) wordt beoordeeld overeenkomstig de artikelen 105 en 107a.”

§ 33. Artikel 243 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. Aan het einde van de eerste zin van lid (10) worden de woorden “met inachtneming van de leden (19) en (20)” toegevoegd.

PAGINA 17 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL**2. In lid (11):**

a) worden in de eerste zin de woorden “De procureur-generaal kan de beschikking tot beëindiging van de strafprocedure ook na het verstrijken van de termijn van lid (10) vernietigen indien:” vervangen door “Na het verstrijken van de termijn van lid (10) kan de procureur-generaal de bevoegde rechter in eerste aanleg verzoeken de beschikking tot beëindiging van de strafprocedure te vernietigen onder de voorwaarden van de leden (19)-(23), indien:”;

b) worden in de zin na onderdeel 7 de woorden “krachtens de onderdelen 3, 4 en 5” vervangen door “krachtens de onderdelen 3 en 4” en wordt de volgende tweede zin toegevoegd: “De omstandigheden van onderdeel 5 worden door onderzoek vastgesteld.”

3. De leden (15)-(18) worden toegevoegd:

“(15) Voordat de procedure krachtens lid (1), onderdeel 2, wordt beëindigd, controleert de aanklager de naleving van artikel 107(6) en (7) en onderzoekt hij alle tijdig ingediende relevante bewijsverzoeken. De aanklager motiveert waarom een niet verrichte handeling niet toelaatbaar, niet relevant, onnodig of objectief onmogelijk is. Deze verplichting staat niet toe de vervolging uitsluitend voort te zetten om onbepaald bewijs tegen de beschuldigde te zoeken.

(16) De kopie krachtens lid (4) wordt verstrekt met een actuele inventaris van de stukken. Artikel 213(11) is van overeenkomstige toepassing op toegang voor de personen van lid (4), op betwisting van weigering of het niet verlenen van toegang en op het niet verstrijken van de beroepstermijn van lid (4). De rechter bedoeld in lid (4) is bevoegd een betwisting over toegang te behandelen.

(17) De rechter onderzoekt ook de naleving van artikel 199(3) en (4) en lid (15) van dit artikel. Een wezenlijk onderzoeksverzuim dat een onderbouwde beslissing verhindert, wordt concreet vermeld in de beschikking tot vernietiging. De rechter beveelt niet dat een bepaalde persoon formeel in staat van beschuldiging wordt gesteld of dat een akte van beschuldiging wordt ingediend.

(18) Bij een nieuwe beëindiging nadat de rechter een eerdere beëindiging heeft vernietigd, is artikel 213r(1) en (3)-(5) van toepassing. Rechterlijke aanwijzingen mogen de onschuldpresumptie of het verbod op herhaalde vervolging niet schenden.”

4. De leden (19)-(23) worden toegevoegd:

“(19) Indien de beschikking een inhoudelijke beslissing over de strafrechtelijke aansprakelijkheid van een bepaalde persoon bevat en onherroepelijk is geworden nadat de gewone rechtsmiddelen zijn uitgeput of de termijnen daarvoor zijn verstreken, is vernietiging krachtens lid (10) of (11) ten nadele van die persoon uitsluitend toegestaan op grond van nieuwe of nieuw ontdekte omstandigheden of een fundamenteel gebrek in de eerdere procedure dat de uitkomst daarvan kan beïnvloeden. Een fundamenteel gebrek in de zin van de eerste zin is een ernstige schending van de procesregels die de fundamentele waarborgen voor de rechtmatigheid en eerlijkheid van die procedure aantast. Een andere beoordeling van reeds bekende feiten en bewijzen of een andere uitleg van de wet vormt op zichzelf geen dergelijke grond. De mogelijkheid van ambtshalve vernietiging krachtens de leden (10) en (11) stelt het onherroepelijk worden krachtens dit lid niet uit.

(20) In de gevallen van lid (19) wordt vernietiging krachtens lid (10) bevolen door de bevoegde rechter in eerste aanleg op een gemotiveerd verzoek van een aanklager van het hogere parket. Vernietiging krachtens dit lid vindt plaats binnen de termijn van lid (10); indiening van het verzoek schorst noch verlengt die termijn. De procedure van lid (21), tweede en derde zin, en lid (22) is van toepassing. Buiten de gevallen van lid (19) blijft de bevoegdheid tot ambtshalve vernietiging krachtens lid (10) behouden.

PAGINA 18 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(21) Een verzoek krachtens lid (11) wordt ingediend binnen zes maanden nadat kennis is verkregen van de omstandigheid waarop het berust; indien de grond bij een onherroepelijke rechterlijke beslissing is vastgesteld, begint de termijn wanneer die beslissing onherroepelijk wordt. Het verzoek vermeldt de concrete grond, gegevens waaruit de naleving van de termijn blijkt, de invloed van het gebrek of de nieuwe omstandigheid op de uitkomst van de zaak en de redenen waarom deze niet eerder is beoordeeld. De rechter controleert ambtshalve de naleving van het verbod op herhaalde vervolging en van de verjaringstermijn.

(22) De rechter zendt een kopie van het verzoek aan de persoon ten aanzien van wie de procedure is beëindigd, diens verdedigingsadvocaat, het slachtoffer of diens erfgenamen en de benadeelde rechtspersoon. De persoon ten aanzien van wie de procedure is beëindigd, heeft recht op deelname, ongeacht of deze persoon formeel in staat van beschuldiging is gesteld. Deze personen krijgen toegang tot de stukken en zeven dagen om hun standpunt kenbaar te maken. Een alleensprekende rechter in eerste aanleg behandelt het verzoek op een openbare zitting met deelname van een aanklager en oproeping van de genoemde personen en geeft binnen één maand na ontvangst van het verzoek en het dossier een gemotiveerde beschikking tot afwijzing van het verzoek of tot vernietiging van de beschikking en terugzending van de zaak aan de aanklager. Tegen de beschikking staan binnen zeven dagen na kennisgeving beroep en een rechtsmiddel van de aanklager bij de bevoegde appelrechter open. Een kopie van het beroep of het rechtsmiddel van de aanklager wordt aan de overige deelnemers gezonden; zij kunnen binnen zeven dagen na ontvangst schriftelijk bezwaar indienen. De appelrechter behandelt de zaak in een kamer van drie rechters in raadkamer of, indien het horen van de deelnemers noodzakelijk is, op een openbare zitting na oproeping van deze personen en geeft binnen één maand na ontvangst van de zaak een onherroepelijke beschikking. Totdat de beschikking tot vernietiging onherroepelijk is geworden, wordt de beëindigde procedure niet hervat en worden daarin geen processuele dwangmaatregelen tegen de persoon opgelegd. De nieuwe termijn van lid (12) begint wanneer de beschikking tot vernietiging onherroepelijk wordt.

(23) Indien de beschikking tot beëindiging bij een onherroepelijke rechterlijke beslissing is bevestigd of gewijzigd, kan de beëindiging uitsluitend volgens de procedure van hoofdstuk drieëndertig worden vernietigd. De leden (19)-(22) vervangen de uitzonderingen van de leden (13) en (14) niet en staan geen hervatting van verjaarde vervolging toe.”

§ 34. Aan artikel 243a wordt lid (8) toegevoegd:

“(8) Artikel 243(15)-(18) is van overeenkomstige toepassing, waarbij de rechten van de personen bedoeld in artikel 243(4) worden uitgeoefend door de personen van lid (2), onderdeel 2. De rechter verleent deze personen toegang tot de stukken en stelt een termijn voor het indienen van hun standpunt vast van ten minste drie dagen nadat toegang is verleend en zij van de termijn in kennis zijn gesteld. De rechter beslist niet voordat de termijn voor het indienen van standpunten is verstreken; de termijn van lid (3) wordt uitsluitend verlengd voor zover dat nodig is om deze waarborg na te leven.”

§ 35. Artikel 243b wordt toegevoegd:

“Ambtshalve rechterlijke toetsing bij beëindiging van een procedure wegens een misdrijf tegen de rechtspleging

Artikel 243b. (1) Bij beëindiging van een strafprocedure wegens een misdrijf krachtens de artikelen 288-289 van het Wetboek van Strafrecht, gepleegd door een rechter, lekenrechter, aanklager of onderzoeksautoriteit in verband met de uitoefening van diens functies, is artikel 243a(2)-(8) van toepassing. Artikel 243(4) is in die gevallen niet van toepassing. De toetsing vindt plaats ongeacht of er een slachtoffer of benadeelde rechtspersoon is en is niet afhankelijk van de indiening van een beroep.

PAGINA 19 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(2) Lid (1) is ook van toepassing indien deze omstandigheden het onderwerp van het onderzoek waren, ongeacht de uiteindelijk gehanteerde juridische kwalificatie en of een bepaalde persoon formeel in staat van beschuldiging is gesteld.

(3) De aanklager stelt de persoon die het misdrijf heeft gemeld ervan in kennis dat de beschikking en het dossier aan de rechter zijn gezonden. Indien toezending niet binnen de termijn van artikel 243a(2) plaatsvindt, kan die persoon de rechter informeren, die de beschikking en het dossier ambtshalve opvraagt. De kennisgeving verleent de indiener geen partijstatus of toegang tot beschermde gegevens buiten hetgeen de wet bepaalt.

(4) Voor misdrijven gepleegd door de procureur-generaal of een plaatsvervanger geldt de bijzondere procedure van hoofdstuk eenendertig 'a'. In zaken die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, wordt de rechterlijke toetsing uitgeoefend met inachtneming van artikel 42 van Verordening (EU) 2017/1939. Dit artikel wijzigt de bevoegdheid van de onderzoeksautoriteiten of van de Commissie voor corruptiebestrijding niet."

§ 36. Aan artikel 244 worden de leden (9)-(11) toegevoegd:

"(9) De beschikking tot schorsing vermeldt het concrete feitelijke beletsel, de gegevens die dit aantonen, de maatregelen om het weg te nemen en de handelingen die rechtmatig kunnen worden voortgezet. Vóór schorsing worden uitvoerbare spoedeisende maatregelen tot bewaring van bewijs genomen. Het niet identificeren van de dader rechtvaardigt op zichzelf geen schorsing indien concrete, beschikbare en relevante onderzoekshandelingen om de dader te identificeren nog niet zijn verricht.

(10) Artikel 243(16) is van overeenkomstige toepassing op toegang tot stukken voor de personen van lid (3) en op de beroepstermijn. Bij vernietiging van de beschikking vermeldt de rechter concreet de vastgestelde onrechtmatigheid of het ontbreken van onderbouwing. Bij herhaalde schorsing nadat de rechter een eerdere schorsing heeft vernietigd, is artikel 213r(1) en (3)-(5) van toepassing.

(11) De rechtmatigheid van de oorspronkelijke schorsing ontslaat de aanklager niet van de toetsingen krachtens artikel 245a."

§ 37. Aan artikel 244a wordt lid (6) toegevoegd:

"(6) Artikel 244(9)-(11) en artikel 245a zijn van overeenkomstige toepassing, waarbij de rechten van de personen bedoeld in artikel 244(3) worden uitgeoefend door de personen van lid (2), onderdeel 2. De rechter verleent deze personen toegang tot de stukken en stelt een termijn voor het indienen van hun standpunt vast van ten minste drie dagen nadat toegang is verleend en zij van de termijn in kennis zijn gesteld. De rechter beslist niet voordat de termijn voor het indienen van standpunten is verstreken; de termijn van lid (3) wordt uitsluitend verlengd voor zover nodig om deze waarborg na te leven."

§ 38. Artikel 244b wordt toegevoegd:

"Ambtshalve rechterlijke toetsing bij schorsing van een procedure wegens een misdrijf tegen de rechtspleging

Artikel 244b. (1) Bij schorsing van een strafprocedure in de gevallen bedoeld in artikel 243b(1) en (2) is artikel 244a(2)-(6) van toepassing. Artikel 244(3) is in die gevallen niet van toepassing. De toetsing vindt plaats ongeacht of een beroep is ingediend.

(2) Artikel 243b(3) en (4) en artikel 245a zijn eveneens van toepassing."

PAGINA 20 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 39. Artikel 245a wordt toegevoegd:

“Periodieke toetsing van geschorste procedures

Artikel 245a. (1) Uiterlijk drie maanden na de schorsing en vervolgens om de drie maanden onderzoekt de aanklager of de gronden blijven bestaan en of hervatting krachtens artikel 245(2) noodzakelijk is. De toetsing omvat de resultaten van opsporingsactiviteiten, nieuw ontvangen stukken en het risico van bewijsverlies of het verstrijken van de verjaringstermijn.

(2) Indien de gronden zijn vervallen of verdere onderzoekshandelingen noodzakelijk zijn, wordt de procedure onmiddellijk hervat. In alle andere gevallen geeft de aanklager een gemotiveerde weigering tot hervatting, met de resultaten van de toetsing, die aan de personen bedoeld in artikel 244(3) wordt meegedeeld.

(3) De personen bedoeld in artikel 244(3) kunnen ook vóór de termijn van lid (1) om hervatting verzoeken, onder vermelding van nieuwe concrete omstandigheden of de noodzaak van bepaalde handelingen. De aanklager beslist binnen veertien dagen. Een herhaald verzoek zonder nieuwe omstandigheden doet vóór de volgende periodieke toetsing geen nieuwe beslissingstermijn ontstaan.

(4) Tegen een weigering krachtens lid (2) of (3) kan binnen zeven dagen na ontvangst beroep worden ingesteld bij de bevoegde rechter in eerste aanleg. Nadat de termijnen van lid (1) of lid (3) zonder beslissing zijn verstreken, kunnen dezelfde personen zich rechtstreeks tot de rechter wenden. Artikel 243(16) is van overeenkomstige toepassing op toegang tot stukken en de beroepstermijn. De rechter vraagt onmiddellijk het dossier op, dat de aanklager binnen drie dagen na het verzoek verstrekt. De aanklager en de overige bekende personen bedoeld in artikel 244(3) krijgen gelegenheid hun standpunt kenbaar te maken binnen een termijn van ten minste drie dagen nadat toegang tot de stukken is verleend en de termijn is meegedeeld. Een alleensprekende rechter beslist in raadkamer binnen veertien dagen na ontvangst van het dossier en onderzoekt of de gronden blijven bestaan en of onderzoekshandelingen noodzakelijk zijn. De rechter beslist niet voordat de termijn voor het indienen van standpunten is verstreken; de beslissingstermijn wordt uitsluitend verlengd voor zover nodig om deze waarborg na te leven. Indien de betwisting gegrond is, vernietigt de rechter de weigering en beveelt hij hervatting; indien geen beslissing is genomen, stelt hij een termijn van ten hoogste zeven dagen vast voor het nemen van een besluit. De beschikking is onherroepelijk.

(5) In procedures krachtens de artikelen 244a en 244b wordt de weigering krachtens lid (2) ambtshalve door de aanklager binnen drie dagen aan de bevoegde rechter in eerste aanleg en, in procedures krachtens artikel 411d, aan de Stadsrechtbank van Sofia gezonden voor toetsing krachtens lid (4). De rechter die de schorsing of de voortzetting daarvan ambtshalve heeft getoetst, vermeldt in zijn beslissing de datum van de volgende toetsing overeenkomstig de termijnen van lid (1) en vraagt vóór het verstrijken daarvan ambtshalve het dossier en de beschikking van de aanklager op. Het uitblijven van een beslissing of toezending door de aanklager ontslaat de rechter niet van de toetsing, die binnen veertien dagen na het verstrijken van de toepasselijke termijn van lid (1) wordt uitgevoerd. Bij ontbreken van een besluit van de aanklager onderzoekt de rechter zelfstandig of schorsingsgronden bestaan en of onderzoekshandelingen noodzakelijk zijn; hij bevestigt de voortzetting van de schorsing of vernietigt deze en beveelt hervatting. De waarborgen betreffende toegang, het indienen van standpunten en een gemotiveerde beslissing van lid (4) zijn van toepassing. Deze procedure beperkt het beroepsrecht niet.

(6) De toetsingen verlengen geen schorsingstermijnen waarvoor de wet een maximum stelt en schorsen of stuiten geen verjaringstermijnen, behoudens op de gronden van het Wetboek van Strafrecht. Hervatting houdt geen vooringenomen oordeel over de beschuldiging in.”

PAGINA 21 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 40. Aan artikel 246(4) wordt de volgende tweede zin toegevoegd: “Ook de actuele inventaris krachtens artikel 107(7), de besluiten tot beperking van toegang en een overzicht van de aan de verdediging verstrekte stukken worden bijgevoegd.”

§ 41. In artikel 248:

1. worden aan lid (1) de onderdelen 10 en 11 toegevoegd:

“10. de naleving van de verplichtingen betreffende toegang tot stukken en de voor de voorbereiding van de verdediging noodzakelijke tijd;

11. het zittingsschema, de termijnen voor het indienen van deskundigenrapporten en de maatregelen die nodig zijn om bedreigd bewijs te bewaren.”

2. worden aan lid (3) de volgende tweede en derde zin toegevoegd: “De beperking geldt niet indien de grond later is ontstaan of bekend geworden, ook doordat stukken te laat zijn verstrekt. Zij geldt evenmin voor bezwaren krachtens de artikelen 105 en 107a.”

3. wordt aan lid (4) de volgende tweede zin toegevoegd: “Het verbod staat niet in de weg aan een beslissing krachtens artikel 107a indien de kwestie kan worden opgelost zonder te beoordelen of de beschuldiging is bewezen, of aan de maatregelen van lid (1), onderdelen 10 en 11.”

4. wordt lid (7) toegevoegd:

“(7) De vastgestelde termijnen en het schema worden bij objectieve noodzaak gewijzigd nadat de partijen zijn gehoord. Overschrijding van een termijn leidt niet tot verval van een bewijsverzoek of bezwaar. Bij verdaging vermeldt de rechter de concrete reden en de maatregelen die nodig zijn om deze weg te nemen.”

§ 42. Aan artikel 270 wordt lid (5) toegevoegd:

“(5) Totdat het vonnis onherroepelijk wordt, toetst de rechter bij wie de zaak aanhangig is ambtshalve de noodzaak van voorlopige hechtenis of huisarrest uiterlijk zestig dagen na de laatste inhoudelijke rechterlijke toetsing. De toetsing vindt plaats volgens de procedure van de leden (2) en (4), met inachtneming van artikel 63(13), ongeacht of een verzoek krachtens lid (1) is ingediend. Bij toezending van het dossier aan een andere instantie wordt de datum van de laatste toetsing in de begeleidende brief vermeld.”

§ 43. Artikel 305 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. Aan lid (3) worden de volgende derde, vierde en vijfde zin toegevoegd: “De rechter onderzoekt de wezenlijke argumenten van de aanklager en de verdediging, het bewijs ter ondersteuning van de beschuldiging en ten gunste van de beklaagde, en de tegenstrijdigheden die relevant zijn voor de uitkomst van de zaak. Hij geeft een afzonderlijke motivering over concrete bezwaren betreffende de toelaatbaarheid, authenticiteit en betrouwbaarheid van de bewijsmiddelen en wezenlijke methodologische bezwaren tegen deskundigenrapporten. Het opsommen of overnemen van bewijsmateriaal zonder beoordeling van de betekenis daarvan voor de vastgestelde omstandigheden voldoet niet aan het motiveringsvereiste.”

2. De leden (7) en (8) worden toegevoegd:

“(7) Bij een veroordeling vermeldt de rechter het bewijs betreffende elk betwist wezenlijk bestanddeel van de beschuldiging en de redenen waarom door bewijs ondersteunde bezwaren daartegen geen twijfel in de zin van artikel 303(2) doen ontstaan. Bij vrijspraak vermeldt de rechter welke omstandigheden van de beschuldiging niet zijn vastgesteld of waarom

PAGINA 22 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

de vastgestelde gedraging geen misdrijf vormt, en onderzoekt hij de wezenlijke argumenten ter ondersteuning van de beschuldiging. Als voorwaarde voor vrijspraak wordt noch verlangd dat de beklaagde zijn onschuld bewijst, noch dat de rechter een andere dader of een andere toedracht vaststelt.

(8) Bij de straftoemeting onderzoekt de rechter afzonderlijk de vastgestelde verzachtende en verzwarende omstandigheden, hun onderlinge gewicht en de concrete gronden voor de soort en omvang van de straf en voor de toegepaste regels tot vermindering of verhoging daarvan of tot vrijstelling van de tenuitvoerlegging. Omstandigheden die tot de bestanddelen van het misdrijf behoren, worden niet opnieuw als zelfstandige grond voor een zwaardere straf meegewogen.”

§ 44. Artikel 311 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. Lid (3) komt te luiden:

“(3) Van elke terechtzitting wordt vanaf de opening tot de sluiting een doorlopende geluidsopname gemaakt, met uitzondering van schorsingen van de zitting en vertrouwelijke beraadslagingen. De rechter kan ook een video-opname bevelen. De voorzitter stelt de aanwezigen bij de opening van de zitting in kennis van de opname. De regels betreffende getuigenbescherming, gerubriceerde informatie en zittingen achter gesloten deuren zijn van toepassing.”

2. De leden (4)-(6) worden toegevoegd:

“(4) De opname wordt in het dossier opgenomen en gedurende de bewaartermijn daarvan bewaard. Het begin, het einde, onderbrekingen en technische storingen worden in het schriftelijke proces-verbaal vermeld. Bescherming tegen verwijdering of vervanging, een reservekopie en controleerbare registratie van toegang en kopiëren worden gewaarborgd. De regels van artikel 110a zijn van overeenkomstige toepassing.

(5) Bij een onvoorziene technische storing of een ander plotseling ontstaan objectief beletsel wordt de opname onmiddellijk hersteld; indien dit onmogelijk is, worden zonder opname uitsluitend handelingen verricht die niet kunnen worden uitgesteld ter bewaring van bewijs of bescherming van het leven, de gezondheid of de persoonlijke vrijheid van een deelnemer. De rechter vermeldt in het proces-verbaal het concrete beletsel, het tijdstip waarop dit is ontstaan, de maatregelen om het weg te nemen en de gronden voor spoedeisendheid. Het vooraf niet beschikbaar stellen of onderhouden van apparatuur vormt geen grond om gewone terechtzittingen zonder opname te houden. In deze gevallen worden verklaringen, getuigenissen, antwoorden van deskundigen, verzoeken, bezwaren en beslissingen uitvoerig in het schriftelijke proces-verbaal opgenomen. Technische onmogelijkheid ontslaat de rechter niet van de verplichting bij de volgende zitting een opname te waarborgen.

(6) De partijen, verdedigingsadvocaten en advocaten die andere partijen vertegenwoordigen, krijgen uiterlijk drie dagen na de zitting toegang tot de opname en gelegenheid een kopie te verkrijgen. Indien de wet het verstrekken van een kopie beperkt, wordt gelegenheid geboden de opname bij de rechtbank te beluisteren of te bekijken met inachtneming van de toepasselijke beschermingsmaatregelen. De opname dient om de juistheid en volledigheid van het schriftelijke proces-verbaal en de naleving van de procesregels te controleren en vervangt de verplichting tot het opstellen van een schriftelijk proces-verbaal niet.”

PAGINA 23 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 45. Artikel 312 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

1. Lid (1) komt te luiden:

“(1) De partijen hebben het recht binnen zeven dagen na de kennisgeving dat het schriftelijke proces-verbaal is opgesteld schriftelijke verzoeken tot verbetering en aanvulling in te dienen. De kennisgeving wordt onmiddellijk na ondertekening van het proces-verbaal verzonden. Indien geen toegang is verleend tot het schriftelijke proces-verbaal of een bestaande opname krachtens artikel 311, begint de termijn wanneer toegang wordt verleend; de datum wordt in het dossier vastgelegd.”

2. De leden (3) en (4) worden toegevoegd:

“(3) Het verzoek wordt onderzocht door vergelijking met het betreffende gedeelte van de opname en binnen zeven dagen wordt een gemotiveerde beschikking gegeven. Indien geen opname bestaat of het betreffende gedeelte onbruikbaar is, worden de door de partijen concreet aangewezen gegevens en andere beschikbare bronnen over het verloop van de zitting onderzocht. Het verzoek mag niet uitsluitend worden afgewezen omdat de opname ontbreekt of beschadigd is.

(4) Het verzoek, de beschikking en het verbeterde of aangevulde proces-verbaal worden samen met het oorspronkelijke proces-verbaal in het dossier bewaard. Bij betwisting van de eindbeslissing toetst de bevoegde instantie ook de beslissing op het verzoek, voor zover deze relevant is voor de aangevoerde gronden of de ambtshalve toetsing.”

§ 46. Aan artikel 320(2) wordt de volgende tweede zin toegevoegd: “De beperking is evenmin van toepassing in de gevallen van artikel 248(3), tweede en derde zin.”

§ 47. Aan artikel 339 worden de leden (4) en (5) toegevoegd:

“(4) Ongeacht de uitkomst van het hoger beroep geeft de rechter een concreet antwoord op de wezenlijke argumenten in het beroep, het rechtsmiddel van de aanklager en de daartegen ingediende bezwaren. De rechter onderzoekt zelfstandig de betwiste bewijswaardering en de stellingen betreffende ontoelaatbaarheid of verdraaiing van bewijsmateriaal, het niet onderzoeken van relevant bewijs, een onrechtmatige samenstelling van het gerecht of partijdigheid, en ongerechtvaardigde weigering om bewijs te verzamelen of te onderzoeken. Een verwijzing naar de motivering van de rechter in eerste aanleg vervangt geen antwoord op concreet betwiste conclusies.

(5) Indien hij een schending vaststelt, vermeldt de rechter de invloed daarvan op de rechten van de partijen en de juistheid van het vonnis, evenals de redenen voor de wijze waarop deze wordt hersteld. Bij een nieuw vonnis of wijziging van de straf is artikel 305(7) en (8) van overeenkomstige toepassing.”

§ 48. Aan artikel 348 worden de leden (6) en (7) toegevoegd:

“(6) Van het ontbreken van motivering krachtens lid (3), onderdeel 2, is ook sprake indien de gegeven motivering het niet mogelijk maakt de feitelijke en juridische gronden van de beslissing over een wezenlijke kwestie vast te stellen wegens interne tegenstrijdigheden, het ontbreken van een zelfstandige bewijsanalyse of het niet onderzoeken van doorslaggevend bewijs of argumenten. Een verzuim dat toetsing van die gronden niet verhindert, wordt beoordeeld krachtens lid (3), onderdeel 1, en wordt op zichzelf niet gelijkgesteld met het ontbreken van motivering.

(7) Indien een betwistingsgrond ziet op verdraaiing van de inhoud van bewijsmateriaal of het niet onderzoeken van doorslaggevend bewijs, onderzoekt de cassatierechter op basis van de dossierstukken de naleving van de regels voor de vorming van de innerlijke overtuiging. Deze toetsing omvat geen zelfstandige vaststelling van nieuwe feiten of vervanging

PAGINA 24 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

van een rechtmatige bewijswaardering door een andere waardering, behoudens wanneer de rechter de bevoegdheden krachtens artikel 354(5), tweede zin, uitoefent.”

§ 49. Aan artikel 351(2) wordt de volgende tweede zin toegevoegd: “De beperking is evenmin van toepassing in de gevallen van artikel 248(3), tweede en derde zin.”

§ 50. Aan artikel 360(2) wordt de volgende tweede zin toegevoegd: “De beperking is evenmin van toepassing in de gevallen van artikel 248(3), tweede en derde zin.”

§ 51. In artikel 368:

1. worden in lid (1) de woorden “twee jaar” vervangen door “één jaar”.

2. In lid (2):

a) worden in de eerste zin de woorden “indien meer dan één jaar is verstreken” vervangen door “indien meer dan zes maanden zijn verstreken”;

b) komt de tweede zin te luiden: “Indien krachtens artikel 369(2) een termijn is vastgesteld, kan na het verstrijken daarvan een nieuw verzoek worden gedaan en in alle andere gevallen nadat zes maanden sinds de beslissing van de rechter zijn verstreken.”

3. Aan lid (3) worden de volgende tweede en derde zin toegevoegd: “Het verzoek kan ook rechtstreeks bij de bevoegde rechter in eerste aanleg worden ingediend. De aanklager zendt het opgevraagde dossier binnen drie dagen toe, zonder de uitvoering van spoedeisende handelingen te schorsen waarvoor een gewaarmerkte kopie kan worden gebruikt.”

4. Lid (5) wordt toegevoegd:

“(5) Indien de beschuldigde zich in voorlopige hechtenis of huisarrest bevindt, kan een verzoek krachtens lid (1) worden gedaan nadat drie maanden sinds de feitelijke vrijheidsbeperking zijn verstreken. De rechter bedoeld in lid (4) is de bevoegde rechter in eerste aanleg.”

5. Lid (6) wordt toegevoegd:

“(6) Indien een door de rechter krachtens artikel 369 vastgestelde termijn niet is nageleefd, kan onmiddellijk na het verstrijken daarvan een nieuw verzoek worden gedaan. Artikel 245a is van toepassing op toetsing van het voortduren van de schorsing.”

§ 52. Aan artikel 369 worden de leden (4)-(6) toegevoegd:

“(4) De beschikking krachtens lid (2) vermeldt concreet de ongerechtvaardigde vertraging en de handelingen die nodig zijn om deze weg te nemen, zonder vooruit te lopen op hun bewijswaarde, het formeel in staat van beschuldiging stellen van een persoon of het eindbesluit in de zaak. Een kopie wordt verstrekt aan de verzoeker en de autoriteit die de beschikking moet uitvoeren.

(5) Binnen drie dagen na het verstrijken van de vastgestelde termijn dient de autoriteit bij de rechter en de verzoeker een verslag in van de verrichte handelingen en de redenen voor eventuele niet-naleving. De rechter toetst de naleving ambtshalve binnen zeven dagen na ontvangst van het verslag of het verstrijken van de indieningstermijn daarvoor. Bij niet-naleving stelt hij een nieuwe passende termijn vast en zendt hij, indien gegevens op ongerechtvaardigd stilzitten wijzen, de stukken aan het bevoegde bestuurlijke hoofd en het Inspectoraat bij de Hoge Raad voor de Rechtspraak voor onderzoek binnen hun bevoegdheden. Het niet overleggen van het verslag of dossier verhindert geen beslissing over omstandigheden die kunnen worden vastgesteld. De beschikking stelt op zichzelf geen tuchtrechtelijke overtreding of strafrechtelijke aansprakelijkheid vast.

PAGINA 25 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(6) Het niet naleven van de termijn leidt niet tot automatische beëindiging van de strafprocedure en ontslaat de autoriteit niet van haar verplichting te beslissen. De toetsing houdt ook rekening met vertraging vóór de meest recente schorsing, hervatting, terugzending of hernieuwde toewijzing van de zaak.”

§ 53. Aan artikel 382(7) worden de volgende tweede, derde en vierde zin toegevoegd: “De rechter controleert of de bekentenis wordt ondersteund door toelaatbaar dossiermateriaal, of de beschuldigde daadwerkelijk bijstand van een verdedigingsadvocaat en voldoende toegang tot de stukken heeft gekregen en of zijn instemming vrij en geïnformeerd is. De beschikking bevat een motivering over de evenredigheid van de overeengekomen straf en, indien toegepast, de toepassing van artikel 55 van het Wetboek van Strafrecht, met inachtneming van artikel 381(4). Alleen overeenstemming tussen de aanklager en de verdedigingsadvocaat is onvoldoende grond voor goedkeuring.”

§ 54. Artikel 388a komt te luiden:

“Verhoor van een jeugdige beschuldigde met video-opname met geluid

Artikel 388a. Tijdens het voorbereidend strafonderzoek wordt elk verhoor van een jeugdige beschuldigde met beeld en geluid opgenomen volgens de procedure van de artikelen 237-240. De aanwezigheid van de personen bedoeld in artikel 388(1) en (2) ontslaat de autoriteit niet van deze verplichting.”

§ 55. Artikel 411a wordt als volgt aangevuld:

1. Aan lid (1) worden de volgende tweede en derde zin toegevoegd: “De autoriteit die de melding ontvangt, zendt deze en de beschikbare relevante stukken onmiddellijk, maar uiterlijk drie dagen na ontvangst, aan het hoofd van de strafkamer van het Hoogste Hof van Cassatie. Een voorafgaande controle door een andere autoriteit is geen grond om de toezending uit te stellen en verhindert de spoedeisende handelingen krachtens artikel 212(2) niet.”

2. Aan lid (2) worden de volgende tweede en derde zin toegevoegd: “Doorverwijzing vindt plaats bij een gemotiveerd besluit, dat ook aan de indiener wordt gezonden. Zij vormt geen weigering om een voorbereidend strafonderzoek in te stellen en sluit toetsing krachtens artikel 213 van de beschikking waarmee de aanklager op de melding beslist niet uit.”

3. Lid (7) wordt toegevoegd:

“(7) Alle ontvangen stukken en hun verdere doorgeleiding worden geregistreerd met datum, tijdstip, afzender en ontvanger. Bescherming van de identiteit van de indiener blijft behouden indien de wet daarin voorziet. Toegang tot de inhoud wordt uitsluitend verleend aan autoriteiten en personen die daarop recht hebben; de procureur-generaal, plaatsvervangers en bestuurlijke hoofden krijgen niet uitsluitend wegens hun functie toegang.”

§ 56. Aan artikel 411b wordt lid (6) toegevoegd:

“(6) Artikel 199(3)-(5), artikel 213(11) en artikel 213r(1), (3), eerste zin, en (5) zijn van overeenkomstige toepassing op motivering, toegang tot stukken, berekening van de beroepstermijn wanneer om toegang is verzocht en naleving van rechterlijke aanwijzingen. Tegen een herhaalde weigering wordt beroep ingesteld volgens de procedure en binnen de termijnen van de leden (1)-(4). De Stadsrechtbank van Sofia is bevoegd inzake geschillen over toegang. Toepassing van deze bepalingen wijzigt de bijzondere procedure voor aanwijzing, wraking en verschoning en toezicht op de aanklager krachtens dit hoofdstuk niet.”

PAGINA 26 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

§ 57. Aan artikel 411r wordt lid (10) toegevoegd:

“(10) In procedures krachtens dit hoofdstuk wordt de bevoegdheid van het bestuurlijke hoofd of een door dit hoofd gemachtigde aanklager krachtens artikel 234(3) uitsluitend uitgeoefend door de aanklager die krachtens lid (1) toezicht houdt. Artikel 234(4), (6) en (12)-(14) is van toepassing. De wettelijk voorziene rechterlijke toetsing van processuele dwangmaatregelen en vertraging blijft behouden.”

§ 58. In artikel 419(1), tweede zin, worden na “artikel 243a(4), onderdelen 1 en 2” de woorden “ook in samenhang met artikel 243f” toegevoegd.

§ 59. Aan artikel 420 worden de leden (5) en (6) toegevoegd:

“(5) De veroordeelde, een persoon die met oplegging van een bestuurlijke sanctie krachtens artikel 78a van het Wetboek van Strafrecht van strafrechtelijke aansprakelijkheid is vrijgesteld, het slachtoffer, diens erfgenamen en de benadeelde rechtspersoon kunnen zelfstandig om heropening verzoeken op de gronden van artikel 422(1), onderdelen 1 en 2, indien de betreffende omstandigheden bij een onherroepelijk vonnis zijn vastgesteld. Bij het verzoek wordt een kopie van het vonnis gevoegd, of worden de gegevens verstrekt die de autoriteit nodig heeft om het ambtshalve op te vragen. Het verzoek vermeldt het verband tussen de vastgestelde omstandigheid en de beslissing waarvan vernietiging wordt gevraagd, evenals de betekenis daarvan voor de uitkomst van de zaak. Artikel 421(1) en artikel 422(3) zijn van toepassing. Indien de rechter op verzoek van het slachtoffer, diens erfgenamen of de benadeelde rechtspersoon heropening ten nadele van de persoon toestaat, heeft het verzoek bij de nieuwe behandeling uitsluitend voor zover het is toegewezen de werking van een beroep door een particuliere aanklager krachtens artikel 355(2) en (3).

(6) Na afronding van het onderzoek krachtens artikel 420a kunnen de veroordeelde of de krachtens artikel 78a van het Wetboek van Strafrecht van strafrechtelijke aansprakelijkheid vrijgestelde persoon zelfstandig om heropening in hun voordeel verzoeken op een grond van artikel 422(1), onderdelen 1-3, op basis van de bevindingen van het onderzoek. De onderzoeksresultaten worden bij het verzoek gevoegd, of het dossier wordt aangeduid zodat de autoriteit deze ambtshalve kan opvragen. De vereisten van artikel 422(1) en (2) blijven behouden.”

§ 60. Artikel 420a wordt toegevoegd:

“Onderzoek naar gronden voor heropening ten gunste van de veroordeelde

Artikel 420a. (1) De veroordeelde, een persoon die met oplegging van een bestuurlijke sanctie krachtens artikel 78a van het Wetboek van Strafrecht van strafrechtelijke aansprakelijkheid is vrijgesteld, of diens verdedigingsadvocaat kan de aanklager bedoeld in artikel 420(1) verzoeken concrete handelingen te verrichten om gronden van artikel 422(1), onderdelen 1-3, in het voordeel van de persoon te onderzoeken.

(2) Het verzoek vermeldt de te onderzoeken omstandigheid, de betekenis daarvan voor de juistheid van de onherroepelijke beslissing, de informatiebron en de gevraagde handelingen. Van de persoon wordt niet verlangd dat deze vooraf bewijs heeft verkregen waartoe hij geen rechtmatige toegang heeft of waarvan de verzameling tot de bevoegdheid van een overheidsautoriteit behoort.

(3) De aanklager beslist bij een gemotiveerde beschikking binnen één maand na ontvangst van het verzoek. Weigering is toegestaan indien de gevraagde handeling bij wet verboden, objectief onmogelijk, niet relevant voor de aangewezen grond of reeds verricht is en geen nieuwe relevante omstandigheden zijn aangevoerd. Een andere beoordeling van reeds onderzocht bewijs rechtvaardigt op zichzelf geen nieuw onderzoek. De beschikking wordt onmiddellijk aan de indiener en de verdedigingsadvocaat meegedeeld.

PAGINA 27 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

(4) Bij toewijzing van het verzoek bepaalt de aanklager de handelingen, de bevoegde autoriteit en een uitvoeringstermijn van ten hoogste drie maanden. De hogere aanklager kan deze termijn per verlenging met ten hoogste drie maanden verlengen op grond van concreet vermelde objectieve beletselen en resterende handelingen. De beschikking betreffende elke verlenging wordt onmiddellijk aan de indiener en de verdedigingsadvocaat meegedeeld, met aanwijzingen over de beroepstermijn en -procedure. Voor de verzameling en het onderzoek van bewijs gelden de onderzoeksregels van dit wetboek en de waarborgen voor de rechten van betrokken personen. Indien gegevens op een misdrijf wijzen, zijn ook de artikelen 207-213 van toepassing. Na afronding verleent de aanklager de indiener en de verdedigingsadvocaat toegang tot de relevante stukken met inachtneming van wettelijke beperkingen en beslist hij binnen één maand of hij om heropening zal verzoeken.

(5) Tegen de weigering krachtens lid (3) en elke beschikking tot verlenging krachtens lid (4) kan binnen veertien dagen na kennisgeving beroep worden ingesteld bij de krachtens artikel 424 bevoegde rechter. Beroep tegen verlenging van de termijn schorst het onderzoek niet. Nadat een termijn voor het nemen van een beslissing of het uitvoeren van het onderzoek zonder het betreffende besluit is verstreken, kan de indiener zich wegens het stilzitten tot dezelfde rechter wenden. Het beroep kan rechtstreeks bij de rechter worden ingediend; deze vraagt de stukken op, die de aanklager binnen drie dagen toezendt.

(6) De rechter behandelt het beroep in raadkamer binnen veertien dagen na ontvangst van de stukken, maar uiterlijk één maand na de aanvraag, of, indien nodig, binnen dezelfde termijn op een openbare zitting met oproeping van de indiener, de verdedigingsadvocaat en de aanklager. Het niet overleggen van de stukken verhindert geen beslissing over het stilzitten. Bij een gemotiveerde onherroepelijke beschikking bevestigt de rechter de bestreden beschikking of vernietigt hij deze en zendt hij het dossier terug met bindende aanwijzingen over de gepleegde schending en het noodzakelijke onderzoek. Bij vernietiging van een verlenging stelt de rechter een passende termijn vast voor afronding van het onderzoek. Bij stilzitten stelt de rechter een passende termijn voor een beslissing of de uitvoering van de concrete handelingen vast. De aanwijzingen mogen niet vooruitlopen op de schuld van enige persoon.

(7) Leden van de kamer die een beschikking krachtens lid (6) heeft gegeven, nemen niet deel aan de latere behandeling van een verzoek tot heropening op dezelfde grond.

(8) Dit artikel schorst of verlengt geen termijnen voor beroep of verzoeken tot heropening en schorst de tenuitvoerlegging van de onherroepelijke beslissing niet. Bij een onmiddellijk risico op verlies van een aangewezen bewijsbron neemt de aanklager onmiddellijk de wettelijk toegestane maatregelen om deze te bewaren.

(9) In zaken die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, worden de bevoegdheden van de aanklager krachtens dit artikel uitgeoefend door het bevoegde orgaan van het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig Verordening (EU) 2017/1939.”

§ 61. Aan artikel 421 wordt lid (5) toegevoegd:

“(5) Een verzoek krachtens artikel 420(5) en (6) ten gunste van een veroordeelde of een krachtens artikel 78a van het Wetboek van Strafrecht van strafrechtelijke aansprakelijkheid vrijgestelde persoon is niet aan een termijn gebonden. In alle andere gevallen geldt lid (1).”

§ 62. Aan artikel 422 wordt lid (3) toegevoegd:

“(3) Heropening ten nadele van een persoon ten aanzien van wie de procedure bij een onherroepelijke rechterlijke beslissing is afgesloten, is uitsluitend toegestaan op een grond van lid (1) die bestaat uit nieuwe of

PAGINA 28 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

nieuw ontdekte omstandigheden of een fundamenteel gebrek in de eerdere procedure dat de eerlijkheid daarvan aantast en de uitkomst van de zaak kan beïnvloeden. De rechter motiveert afzonderlijk of aan deze vereisten is voldaan. Een andere beoordeling van reeds bekend bewijs of louter verschil van mening over de juridische conclusies van de onherroepelijke beslissing vormt geen dergelijk gebrek. Dit lid schept geen zelfstandige heropeningsgrond en verlengt de termijn van artikel 421(1) niet.”

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

§ 63. De Wet op de rechterlijke organisatie (bekendgemaakt, Staatsblad, nr. 64 van 2007; gewijzigd en aangevuld, nrs. 69 en 109 van 2008, nrs. 25, 33, 42, 102, en 103 van 2009, nr. 59 van 2010, nrs. 1, 23, 32, 45, 81, 82, en 93 van 2011, nrs. 20, 50, en 81 van 2012, nrs. 15, 17, 30, 52, 66, 70, en 71 van 2013, nrs. 19, 21, 53, 98, en 107 van 2014, nr. 14 van 2015, nrs. 28, 39, 50, 62, en 76 van 2016, nrs. 13, 14, 63, 65, 85, 90, en 103 van 2017, nrs. 7, 15, 49, en 77 van 2018, nrs. 17, 19, 29, 64, en 83 van 2019, nrs. 11, 86, 103, 109, en 110 van 2020, nrs. 16, 41, 43, en 80 van 2021, nrs. 15, 24, 32, 56, en 62 van 2022, nrs. 11, 48, 66, 69, 84, 86, en 108 van 2023, nrs. 18 en 67 van 2024, nrs. 6, 63, 65, en 87 van 2025, nrs. 16, 17, 51, 55, 60, en 69 van 2026) wordt als volgt aangevuld:

1. Aan artikel 9 worden de leden (5) en (6) toegevoegd:

“(5) In strafprocedures en dossiers betreffende meldingen van misdrijven wordt het verslag van de eerste toewijzing en elke latere toewijzing aan de stukken toegevoegd, met vermelding van datum, tijdstip, versie van de toegepaste toewijzingsregels, samenstelling van de selectiegroep op het moment van de keuze, de aan de selectie deelnemende personen en de gronden om een persoon van selectie uit te sluiten. Bij hernieuwde toewijzing wordt ook het gemotiveerde besluit met de reden voor de wijziging toegevoegd. De toewijzingsgeschiedenis wordt gedurende de bewaartermijn van de zaak of het dossier bewaard.

(6) Personen die recht hebben op toegang tot de zaak of het dossier hebben tevens toegang tot de documenten bedoeld in lid (5). Beschermde persoonsgegevens worden afgeschermd zonder dat dit de controle verhindert of de bevoegde magistraat rechtmatig is aangewezen.”

2. Aan artikel 145(2) wordt de volgende derde zin toegevoegd: “Indien de voorafgaande controle een melding van een misdrijf betreft, zijn ook de artikelen 212a en 213b van het Wetboek van Strafvordering van toepassing.”

§ 64. (1) Deze wet is van toepassing op proceshandelingen die na haar inwerkingtreding worden verricht, ook in nog niet afgeronde procedures. De nieuwe technische vereisten vormen geen zelfstandige grond voor ontoelaatbaarheid van stukken die vóór die datum rechtmatig zijn verzameld.

(2) In lopende procedures wordt de inventaris krachtens artikel 107(7) binnen twee maanden opgesteld. Dit stelt het verlenen van toegang tot beschikbare stukken die nodig zijn om de verdediging voor te bereiden of vrijheidsbeneming te betwisten niet uit.

(3) De eerste periodieke toetsing krachtens artikel 65a en artikel 270(5) vindt plaats binnen dertig dagen na inwerkingtreding van deze wet; een inhoudelijke rechterlijke toetsing vóór het verstrijken van die termijn vervangt de eerste periodieke toetsing. Tijdens het voorbereidend strafonderzoek zendt de aanklager het dossier uiterlijk op de twintigste dag aan de rechter.

(4) Voor procedures die bij inwerkingtreding van deze wet zijn geschorst, vindt de eerste toetsing krachtens artikel 245a binnen drie maanden na die datum plaats. In gevallen van ambtshalve rechterlijke toetsing stelt de aanklager de bevoegde rechter binnen één maand na inwerkingtreding in kennis van de lopende geschorste procedures en plant de rechter de eerste toetsing binnen de termijn van drie maanden. Dit stelt onmiddellijke

PAGINA 29 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

hervatting wanneer de gronden zijn vervallen of behandeling van een ingediend verzoek om hervatting niet uit.

(5) In bij inwerkingtreding van deze wet lopende dossiers betreffende meldingen van misdrijven waarin geen beslissing krachtens artikel 207 of 213 is genomen, beslist de aanklager binnen één maand na die datum. Daarna is artikel 213B van toepassing. Dit stelt de instelling van een procedure niet uit indien aan de voorwaarden van artikel 207(1) is voldaan.

§ 65. (1) Artikel 420(5) en (6), artikel 421(5) en artikel 422(3) zijn ook van toepassing op onherroepelijke rechterlijke beslissingen, zonder herstel van verstreken termijnen voor heropening ten nadele van de persoon ten aanzien van wie de procedure is afgesloten.

(2) Artikel 311(3)-(6) is van toepassing op terechtzittingen die na inwerkingtreding van deze bepalingen plaatsvinden. De Hoge Raad voor de Rechtspraak organiseert binnen zijn bevoegdheid de technische voorzieningen, beveiligde bewaring en toegang tot de opnamen. De regels betreffende verbetering van schriftelijke processen-verbaal zijn van toepassing op processen-verbaal die na inwerkingtreding van die regels worden opgesteld.

§ 66. Binnen zes maanden na bekendmaking stelt de minister van Justitie, in overleg met de minister van Binnenlandse Zaken en de Hoge Raad voor de Rechtspraak, een verordening vast betreffende de technische eisen voor opnamen, controle of digitale kopieën identiek zijn aan de originelen en bescherming en bewaring van kopieën en logbestanden krachtens deze wet. De verordening mag geen aanvullende gronden voor beperking van procesrechten of uitzonderingen op verplichte opname invoeren.

§ 67. Deze wet treedt zes maanden na bekendmaking in het Staatsblad in werking, met uitzondering van § 66, die op de datum van bekendmaking in werking treedt.

MEMORIE VAN TOELICHTING

bij het ontwerp tot wijziging en aanvulling van het Wetboek van Strafvordering

1. Redenen voor de voorgestelde vaststelling

Het ontwerp is opgesteld op basis van het rechtskader op 25 september 2026, waaronder het geconsolideerde Wetboek van Strafvordering met wijzigingen tot en met Staatsblad nr. 59 van 2026 en de relevante bepalingen van de Wet op de rechterlijke organisatie. Het stelt samenhangende waarborgen voor de rechtmatige aanvang, uitvoering en afsluiting van strafprocedures, doeltreffende bescherming tegen processueel stilzitten en controleerbaarheid van bewijsvoering en rechterlijke besluitvorming voor.

Het geldende recht voorziet in objectief, alzijdig en volledig onderzoek van de omstandigheden, de innerlijke overtuiging, de onschuldpresumptie, het recht op verdediging en de motiveringsplicht. Toetsing door de aanklager en de rechter van weigeringen, beëindigingen en schorsingen bestaat reeds, evenals de bijzondere mechanismen krachtens de artikelen 2136, 243a en 244a. Het ontwerp bouwt op deze waarborgen voort met ruimere toegang tot de rechter, concrete termijnen, toegang tot stukken en controle van de naleving van rechterlijke aanwijzingen.

Rechterlijke toetsing van de algemene procedure voor weigering een onderzoek in te stellen krachtens artikel 213(4) is tot een bepaalde groep misdrijven beperkt. Voorafgaande controles, doorverwijzing van dossiers en het uitblijven van een beslissing kunnen de toegang tot deze toetsing vertragen. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen de vereisten van voldoende gegevens om een onderzoek in te stellen, voldoende bewijs om een persoon formeel in staat van beschuldiging te stellen en de voor veroordeling noodzakelijke mate van bewijs. Het niet onderzoeken van een beschikbare informatiebron mag niet op zichzelf een weigeringsgrond worden.

Een rechtmatige schorsing ontslaat de autoriteiten niet van het volgen van de gronden, de opsporingsactiviteiten en het risico op bewijsverlies. Het herhaald uitvaardigen van een vernietigd besluit zonder naleving van bindende aanwijzingen maakt rechterlijke bescherming in de praktijk ondoeltreffend. Tegelijkertijd is onbeperkte hervatting van reeds afgesloten vervolging uitsluitend wegens een andere innerlijke overtuiging onverenigbaar met rechtszekerheid. Het ontwerp pakt deze problemen gezamenlijk aan.

Willekeur bij de behandeling van bewijs kan blijken uit uitsluiting of het niet onderzoeken van wezenlijk bewijs, voortijdige afwijzing van een nog niet onderzochte bron, ongerechtvaardigde weigering van deskundigenonderzoek, onnauwkeurige verslaglegging en louter schijnbare motivering. Bescherming is nodig tegen zowel onterechte veroordeling als onrechtmatige belemmering van strafrechtelijke aansprakelijkheid. De uitkomst van een zaak bewijst op zichzelf geen misbruik; doorslaggevend zijn vaststelbare schendingen en hun betekenis voor de eerlijkheid en juistheid van de procedure.

De noodzaak van samenhangende waarborgen wordt ondersteund door het toezicht van het Comité van Ministers van de Raad van Europa in de zaakgroepen S.Z. en Kolevi. Het besluit van 4 december 2025, aangenomen tijdens de 1545e mensenrechtenvergadering, betreft de doeltreffendheid van onderzoeken en de praktische onafhankelijkheid van het mechanisme voor onderzoek naar de procureur-generaal. Deze bevindingen rechtvaardigen institutionele maatregelen, maar stellen niet de schuld van een bepaalde magistraat vast. Het ontwerp houdt rekening met de latere wijzigingen van juni 2026 en vult het huidige kader aan waar registratie, toegang, termijnen of uitvoering van rechterlijke beslissingen een uitdrukkelijke waarborg vereisen.

2. Doelstellingen

Het hoofddoel is dat elke wezenlijke beslissing een vaststelbare feitelijke en juridische grondslag heeft, binnen een bepaalde termijn door een onpartijdige bevoegde autoriteit wordt genomen en aan passende toetsing onderworpen is. Dit wordt bereikt met de volgende samenhangende oplossingen.

Vroege bijstand van een verdedigingsadvocaat. Het recht op bijstand van een advocaat tijdens voorafgaande controles is reeds erkend in artikel 145(6) van de Wet op de rechterlijke organisatie (WRO). Het nieuwe artikel 15a van het Wetboek van Strafvordering (WvSv) verbindt aanvullende waarborgen aan het daadwerkelijke vermoeden van betrokkenheid bij een misdrijf: kennisgeving, zwijgrecht, vertrouwelijk overleg, tolkenbijstand en beëindiging van verhoor als getuige over de eigen betrokkenheid. Het bepaalt welke autoriteit rechtsbijstand toekent, hoe een advocaat wordt benoemd en hoe de begrotingsfinanciering plaatsvindt. Rechterlijke bescherming omvat weigering en stilzitten. Er wordt geen nieuwe grond voor vrijheidsbeneming ingevoerd en het formeel in staat van beschuldiging stellen wordt niet vervangen.

Registratie en beslissing. Het nieuwe artikel 212a vereist onmiddellijke registratie en tijdige toezending van een melding aan een aanklager, ook wanneer deze aanvankelijk door een autoriteit van het ministerie van Binnenlandse Zaken wordt ontvangen. Een controleerbaar aanvangspunt en een termijn om te beslissen op een melding van een misdrijf worden ingevoerd. De termijn begint bij dezelfde feiten niet opnieuw door doorverwijzing, voeging, splitsing of hernummering. Afstemming met artikel 145 WRO voorkomt concurrerende regelingen. Voldoende gegevens vereisen tijdige instelling van een onderzoek, ongeacht een lopend bestuurlijk, tuchtrechtelijk of ander onderzoek. Het privaatrechtelijke karakter van de verhoudingen sluit op zichzelf een misdrijf niet uit.

Toetsing van weigeringen. De algemene rechterlijke toetsing wordt uitgebreid tot weigeringen inzake misdrijven die van overheidswege worden vervolgd, ook wanneer het geschil de juridische kwalificatie van de melding door de aanklager betreft. Er wordt voorzien in een termijn voor een beslissing door de hogere aanklager, rechtstreekse toegang tot de rechter bij overschrijding daarvan en gelijke toetsing van besluiten die een voorafgaande controle definitief afsluiten, ongeacht hun benaming. Toegang omvat een actuele inventaris en kopieën; beperkingen moeten gemotiveerd en toetsbaar zijn. De beroepstermijn houdt rekening met daadwerkelijk verleende toegang. Van een appellant wordt niet verlangd een besluit te betwisten zonder gelegenheid de feitelijke grondslag daarvan te onderzoeken.

De grondwettelijke toelaatbaarheid van rechterlijke toetsing van een weigering is bevestigd bij beslissing nr. 14 van 26 juli 2024 in grondwettelijke zaak nr. 10/2023. Het Grondwettelijk Hof verwierp de betwisting van artikel 213(4)-(6) WvSv en maakte onderscheid tussen de beslissing een onderzoek te beginnen en de grondwettelijke taak om personen ter verantwoording te roepen en de vervolging te handhaven. De voorgestelde uitbreiding bewaart deze grens: de rechter toetst rechtmatigheid en onderbouwing, terwijl de aanklager de vereiste procesbeslissing neemt. Het schrappen van de beperkte lijst vermindert de afhankelijkheid van toegang tot de rechter van de voorafgaande kwalificatie van de gemelde feiten door de aanklager; dit is een wetgevingskeuze voor ruimere bescherming, geen bewering dat de bestaande lijst ongrondwettig is verklaard.

Bescherming tegen stilzitten. Het nieuwe artikel 213b maakt een rechtstreeks verzoek aan de rechter om een beslissingstermijn vast te stellen mogelijk. De rechter toetst de naleving van de wettelijke verplichting zonder een bepaalde weigering, beschuldiging of uitkomst te bevelen. Het verstrijken van de termijn betekent geen automatische instelling van een onderzoek of automatische weigering. Bij niet-naleving worden herhaalde toetsing, verantwoording en doorzending aan de bevoegde autoriteiten binnen hun wettelijke bevoegdheden geregeld. Registratie bepaalt het begin van de termijn, toegang maakt een inhoudelijke

PAGINA 32 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

betwisting mogelijk, motivering maakt de beslissing toetsbaar en het daaropvolgende verslag maakt het mogelijk naleving van het rechterlijke bevel vast te stellen. Het afzonderlijk invoeren van slechts één van deze maatregelen zou de overige mogelijkheden om bescherming feitelijk te blokkeren intact laten.

Concrete motivering en naleving van aanwijzingen. Artikel 199 wordt aangevuld met vereisten om de feiten, stukken, wezenlijke tegenstrijdigheden en argumenten te analyseren. Onbeduidendheid wordt onderscheiden van een geval van geringe ernst. Na rechterlijke vernietiging van een besluit legt de aanklager verantwoording af over de naleving van elke bindende aanwijzing. Niet uitgevoerde aanwijzingen mogen niet worden omzeild door herhaling van vernietigde motivering. Bij een vastgestelde herhaalde schending wordt toewijzing aan een andere aanklager via willekeurige selectie geregeld, met behoud van de bijzondere regelingen. Dit is een processuele waarborg, geen tuchtstraf, en loopt niet vooruit op de aansprakelijkheid van de magistraat of de beschuldigde.

Beëindiging en schorsing. Het onderzoek van bewijsverzoeken vóór beëindiging wegens onvoldoende bewijs, toegang voor rechthebbenden en rechterlijke toetsing van wezenlijke verzuimen worden verduidelijkt. Bij schorsing worden het feitelijke beletsel, genomen maatregelen en toegestane vervolghandelingen afzonderlijk vermeld. Het voortbestaan van de gronden wordt om de drie maanden onderzocht. Weigering tot hervatting en het uitblijven van een beslissing zijn rechterlijk toetsbaar. Een nieuwe concrete omstandigheid maakt een eerder verzoek mogelijk. Er wordt geen verplichting ingevoerd om onbeperkt naar onbepaald belastend bewijs te zoeken. Ambtshalve toezicht is noodzakelijk omdat een beletsel voor een bepaalde proceshandeling geen stilzitten ten aanzien van alle toegestane handelingen rechtvaardigt. De driemaandelijke toetsing loopt niet vooruit op het verdwijnen van het beletsel, maar verlangt vaststelling dat het nog bestaat. Opsporing, bewaring van bewijs en bescherming tegen buitensporige duur worden gecombineerd met het verbod een onderzoek uitsluitend voort te zetten om een vooraf gewenste uitkomst te bereiken.

Bijzondere waarborgen bij aantasting van de rechtspleging. In de door het ontwerp voorziene procedures betreffende misdrijven krachtens de artikelen 288, 288a en 289 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr), gepleegd door de wettelijk aangewezen deelnemers bij de uitvoering van hun officiële functies, wordt ambtshalve rechterlijke toetsing van beëindiging en schorsing ingevoerd. Toetsing hangt daardoor niet geheel af van het initiatief of de mogelijkheden van een individuele appellant. Bestaande bijzondere regelingen worden afgestemd om parallelle en tegenstrijdige procedures te voorkomen.

Bestendigheid van afgesloten vervolging. Voor buitengewone vernietiging van een beëindiging na het verstrijken van de gewone wettelijke termijnen wordt voorafgaande rechterlijke toetsing geregeld, evenals binnen de termijn van artikel 243(10) indien vernietiging ten nadele van een persoon wordt verzocht na een onherroepelijke inhoudelijke beslissing over diens strafrechtelijke aansprakelijkheid. Het uitzonderlijke karakter moet met concrete omstandigheden worden onderbouwd en niet met een algemene verwijzing naar het belang van de rechtspleging. Het toepasselijke verbod op herhaalde vervolging wordt in acht genomen, ook wanneer de procedure inhoudelijk bij een besluit van de aanklager is afgesloten. Deze waarborg verhindert geen onderzoek naar een afzonderlijk misdrijf dat tijdens de oorspronkelijke procedure is gepleegd.

Redelijke onderzoekstermijnen. Elke verlenging vermeldt wat is verricht, welke handelingen resteren en welke concrete beletselen bestaan. Een langdurig onderzoek wordt eerder rechterlijk toetsbaar wegens vertraging; een verzoek om versnelling kan rechtstreeks bij de rechter worden ingediend. Over naleving van de vastgestelde termijn wordt verslag uitgebracht en deze is nader toetsbaar. Vertraging leidt niet tot automatische beëindiging en maakt op zichzelf geen

PAGINA 33 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

rechtmatige handelingen ongeldig. Het ontwerp bouwt voort op de rechterlijke procedure krachtens de artikelen 368 en 369 na de wijzigingen van juni 2026. Toetsing van een afzonderlijke verlenging krachtens artikel 234 wordt onderscheiden van algemene toetsing wegens ongerechtvaardigde vertraging. Voor gedetineerden wordt eerdere toegang tot versnelling gerechtvaardigd door de voortdurende inmenging in hun persoonlijke vrijheid.

Toegang tot en betrouwbaarheid van bewijs. De inventaris en bewaring van relevante stukken omvatten ook materiaal waarop de aanklager zich niet wil beroepen. Het nieuwe artikel 227a schept rechterlijk afdwingbare toegang met individueel bepaalde beperkingen. Het logbestand van verplaatsingen van voorwerpen, monsters en digitale gegevens, opname van verhoren en toegang tot primaire deskundigengegevens maken controle van authenticiteit, integriteit en betrouwbaarheid mogelijk. De rechter onderzoekt specifiek bezwaren tegen deskundigenmethoden en de gronden voor weigering van aanvullend of herhaald deskundigenonderzoek. Video-opnamen worden afgestemd op de bescherming van jeugdigen en omvatten de aangewezen gevallen van informatievergaring vóór instelling van een onderzoek. De verwijzing in artikel 239(6) naar de huidige verzegelingsregel wordt gecorrigeerd.

Toelaatbaarheid en gelijkheid van procesmiddelen. Gebruik van verklaringen verkregen door foltering, onrechtmatige dwang of de vermelde schendingen van verdedigingsrechten wordt verboden. Dit verbod mag niet worden omzeild via een ander document of verhoor van degene die de verklaring heeft verkregen. Er wordt een procedure ingevoerd voor een gemotiveerde rechterlijke beslissing op concrete toelaatbaarheidsbezwaren. Rechterlijke weigering om bewijs te verzamelen wordt aan controleerbare redenen gekoppeld, zonder de geloofwaardigheid van een nog niet verkregen bron voortijdig te ontkennen. Traceerbaarheid en toegang verlenen bewijs geen vooraf vastgestelde bewijskracht. Een herstelbaar logverzuim leidt niet tot automatische uitsluiting en gestelde technische nauwkeurigheid vervangt niet het rechterlijke onderzoek van de concrete methode. De beslissing over toelaatbaarheid wordt gescheiden van de geloofwaardigheidsbeoordeling; het ontbreken van afzonderlijk beroep tegen elke tussenbeschikking beperkt versnippering van de procedure, terwijl toetsing met de eindbeslissing behouden blijft.

Persoonlijke vrijheid. Periodieke toetsing om de dertig dagen in de voorbereidende fase en om de zestig dagen in de gerechtelijke fase vult het initiatief van de verdediging aan. De maximumtermijnen van artikel 63(4) worden niet verhoogd. Intrekking van artikel 65(6) verwijdert het tijdelijke beletsel voor een nieuw verzoek. De ernst van de beschuldiging en verhoogde straffen rechtvaardigen geen automatische vrijheidsbeneming. Actuele redenen zijn vereist voor elk risico, de ontoereikendheid van minder beperkende maatregelen, de totale duur, de gezondheid en noodzakelijke behandeling. De gekozen frequentie is een aanvullende nationale waarborg, geen rechtstreeks door het recht van de Europese Unie of het Verdrag voorgeschreven termijn. Door de verdediging verzochte toetsing wordt niet tot de volgende ambtshalve toetsing uitgesteld. Het hanteren van een reeds uitgevoerde inhoudelijke rechterlijke toetsing als beginpunt van de volgende periode voorkomt onnodige herhaling.

Onpartijdigheid en verslaglegging. Een betwist wrakingsverzoek wordt binnen een korte termijn door een andere, willekeurig geselecteerde rechter of kamer beslist. Er wordt een procedure geregeld voor het geval zo'n kamer niet kan worden samengesteld, evenals bescherming tegen belemmering door herhaalde identieke verzoeken. Een melding tegen een rechter leidt niet automatisch tot diens uitsluiting. Verplichte geluidsopname biedt een betrouwbare grondslag voor toetsing van de zitting. De uitzondering wegens een plotseling technisch beletsel wordt tot spoedeisende handelingen beperkt. Het schriftelijke proces-verbaal blijft behouden; verbeteringen worden aan de opname getoetst, de termijn wordt aan kennisgeving en toegang gekoppeld en de oorspronkelijke versie blijft traceerbaar.

Vonnissen en toetsing door hogere instanties. De rechter onderzoekt de wezenlijke argumenten van de aanklager en de verdediging, lost tegenstrijdigheden op en onderbouwt zijn bewijsrechtelijke en juridische conclusies. Veroordeling vereist dat de beschuldiging buiten twijfel is bewezen; vrijspraak

PAGINA 34 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

vermeldt welke omstandigheden niet zijn vastgesteld of op welke juridische gronden de gedraging geen misdrijf vormt. De beklaagde bewijst zijn onschuld niet en hoeft de werkelijke dader niet aan te wijzen. De individualisering van de straf wordt afzonderlijk gemotiveerd. De appelrechter verricht een eigen toetsing, terwijl cassatietoetsing ernstige motiveringsgebreken en processuele schendingen bij de bewijswaardering omvat. Niet elk redactioneel verzuim staat gelijk aan het ontbreken van motivering en cassatietoetsing wordt geen algemene derde feitelijke instantie.

Heropening. Indien vals bewijs of een misdrijf door een aan de procedure deelnemende autoriteit bij een onherroepelijk vonnis is vastgesteld, krijgen betrokken personen beperkte rechtstreekse toegang tot de rechter op de bestaande gronden. Het nieuwe artikel 420a regelt concrete onderzoeken naar nieuwe omstandigheden ten gunste van een veroordeelde of een krachtens artikel 78a WvSr van strafrechtelijke aansprakelijkheid vrijgestelde persoon, met een gemotiveerde beslissing en toetsing van weigering en stilzitten. Na het onderzoek wordt ook een zelfstandig verzoek op basis van de resultaten geregeld. Heropening ten nadele van een persoon is niet toegestaan louter wegens een andere beoordeling van bekend bewijs; er worden geen nieuwe inhoudelijke gronden ingevoerd en verstreken termijnen worden niet ten nadele van de persoon hersteld. Het rechtstreekse verzoek van het slachtoffer krachtens artikel 420(5) vereist een reeds onherroepelijk vonnis dat de betreffende omstandigheid vaststelt en de betekenis daarvan voor de uitkomst van de oorspronkelijke zaak. De gevolgen voor de nieuwe behandeling worden uitdrukkelijk uitsluitend binnen de omvang van het toegewezen verzoek afgestemd op artikel 355(2) en (3). Ambtshalve nadelige wijziging buiten die omvang is niet toegestaan. De procedure van artikel 420a strekt ten gunste van de veroordeelde en is geen algemene procedure om elk onherroepelijk vonnis herhaald te betwisten.

Organisatie, overeenkomsten over de afdoening van strafzaken en willekeurige toewijzing. Organisatorische termijnen vervangen artikel 107(4) niet. Uitzonderingen voor later ontstane of bekend geworden schendingen worden afgestemd op de artikelen 320, 351 en 360. Overeenkomsten over de afdoening van strafzaken behouden hun toegestane toepassingsgebied en de regel van artikel 381(4), maar de rechter onderzoekt de bewijsgrondslag, toegang van de verdediging en evenredigheid, ook krachtens artikel 55 WvSr. De aanvullingen op de WRO maken de eerste en latere toewijzing, uitsluiting van selectie en redenen voor verandering van de magistraat traceerbaar, met bescherming van relevante persoonsgegevens.

Waarborgen tegen misbruik van de nieuwe rechtsmiddelen zijn evenredig aan de betreffende toetsing. Wrakingsverzoeken vereisen omstandigheden die relevant zijn voor onpartijdigheid en herhaalde identieke verzoeken blokkeren de zaak niet. Bewijsverzoeken worden op relevantie en noodzaak beoordeeld; de nieuwe toetsingen vereisen niet dat elk verzocht bewijs wordt verzameld. Rechterlijke vernietiging wijst de volgende aanklager niet bij naam aan en doet geen automatische tuchtrechtelijke of strafrechtelijke aansprakelijkheid ontstaan. De onafhankelijkheid van de beslissende autoriteit wordt zo gecombineerd met controleerbaarheid van de beslissingsgronden.

Aanvullende waarborgen tegen institutionele afhankelijkheid en misbruik van processuele bevoegdheden

Artikel 111 wordt aangevuld met een recht op bescherming voor bekende personen die aanspraak maken op een in beslag genomen voorwerp, ongeacht enige andere processtatus. Toetsing omvat weigering, toestemming voor afgifte aan een ander en het uitblijven van een beslissing. Kennisgeving en schorsende werking vóór daadwerkelijke afgifte voorkomen onomkeerbare inmenging in rechten. Periodieke toetsing vereist actuele bewijsnoodzaak en evenredigheid. Een eigendomsgeschil blijft krachtens artikel 113 aan de burgerlijke rechter; de strafrechter beslecht dit niet met gezag van gewijsde. Het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) van 12 mei 2022, RR en JG, C-505/20,

PAGINA 35 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

ECLI:EU:C:2022:376, ondersteunt doeltreffende bescherming van derden binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2014/42/EU. Het voorstel introduceert een algemenere nationale waarborg.

De praktische noodzaak van toetsing vóór afgifte wordt ook ondersteund door de officiële verklaring van het openbaar ministerie van 5 juli 2023 over vastgestelde schendingen bij teruggave van fysieke bewijsstukken en het uitblijven van tijdig vervolgoptreden. Deze bevinding uit toezicht is geen veroordelend vonnis en stelt geen persoonlijke strafrechtelijke schuld vast.

Rechterlijke toetsing van een geweigerde wraking van een aanklager en het verbod voor de opsteller van een betwiste aanwijzing om beroep tegen de uitvoering daarvan te beoordelen, beperken zelftoetsing bij een conflict. De andere aanklager wordt volgens de wettelijke procedure aangewezen, zonder dat de rechter hem bij naam selecteert. Reeds verrichte handelingen worden niet automatisch ongeldig en een melding leidt niet tot automatische wraking. Motivering van de ontheffing van een onderzoeksautoriteit en diens recht om tegen een onrechtmatige aanwijzing bezwaar te maken, behouden de grondwettelijke leiding van het onderzoek en maken de ingreep tegelijkertijd toetsbaar.

Bij de bijzondere procedure betreffende de procureur-generaal worden een korte doorverwijzingstermijn, registratie van de doorgeleiding en beperkte toegang overeenkomstig bevoegdheden toegevoegd. De officiële functie verleent op zichzelf geen toegang tot stukken betreffende het betrokken hoofd. Er wordt rekening gehouden met de gelijktijdige aanwijzing van de toezichthoudende aanklager en ambtshalve rechterlijke toetsing van beëindiging en schorsing, die sinds 5 juni 2026 gelden; deze waarborgen worden niet als ontbrekend voorgesteld en niet herhaald. Het nieuwe artikel 411r(10) kent de bevoegdheid van het bestuurlijke hoofd krachtens artikel 234(3) uitdrukkelijk toe aan de bijzondere toezichthoudende aanklager, zodat voortzetting van het onderzoek niet van het gewone bestuurlijke hoofd binnen het openbaar ministerie afhankelijk is. De bijbehorende waarborgen van artikel 234(4), (6) en (12)–(14) gelden eveneens. Onafhankelijke aanwijzing en rechterlijke wraking krachtens het bijzondere hoofdstuk blijven behouden. De grondwettelijke toelaatbaarheid van dit bijzondere mechanisme is bevestigd bij beslissing nr. 14 van 26 juli 2024 in grondwettelijke zaak nr. 10/2023; het voorstel regelt de uitoefening van de functies zonder de grondwettelijke drager van de vervolgingsfunctie te wijzigen.

Openbaarmaking van onderzoeksstukken is onderworpen aan een schriftelijke beoordeling van noodzaak en evenredigheid. Snelle rechterlijke bescherming maakt verwijdering van een onrechtmatige publicatie uit een officieel kanaal of verduidelijking van de processtatus mogelijk, zonder censuur van onafhankelijke media. Het volledige bijzondere openbaarmakingsverbod van artikel 198(1) blijft behouden. De juridische grondslag bestaat uit de onschuldpresumptie, de artikelen 4 en 10 van Richtlijn (EU) 2016/343 en artikel 6 § 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

3. Financiële en andere middelen die voor uitvoering nodig zijn

Uitvoering vereist initiële investeringen en doorlopende uitgaven voor opnameapparatuur in verhoorkamers en zittingszalen, beveiligde bewaring en reservekopieën, technisch onderhoud, toegangscontrole, verstrekking van kopieën en opleiding. Financiering is nodig voor rechtsbijstand, controleerbaarheid van deskundigenbewijs en behandeling van de aanvullende gerechtelijke procedures. Verplichte geluidsopname van zittingen is een beperktere technische maatregel dan algemene video-opname.

Uitgebreide toetsing van weigeringen, periodieke toetsingen van geschorste zaken en vrijheidsbeneming, beslissingen over wraking door een afzonderlijke kamer en onderzoeken na veroordeling verhogen de werklast. De benodigde rechterlijke en aanklagersbezetting, ondersteunend personeel, wachtdienstregelingen en capaciteit van het Hoogste Hof van Cassatie om de nieuwe bevoegdheden uit te oefenen moeten worden beoordeeld. Een deel van de uitgaven kan door minder herhaalde

PAGINA 36 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

proceshandelingen worden gecompenseerd, maar dergelijke besparingen worden vooraf niet als zeker of voldoende aangenomen.

Financiering moet worden voorzien in de begrotingen van de bevoegde autoriteiten, waaronder de begroting van de rechterlijke macht en die voor rechtsbijstand, met inachtneming van de begrotingsautonomie. De voorbereidingsperiode voor technische verplichtingen maakt inventarisatie, overheidsopdrachten, systeemtests en opleiding mogelijk. Voor de verleende elektronische toegang worden geen tarieven ingevoerd en de kosten van verplichte opname worden niet afzonderlijk aan de beschuldigde in rekening gebracht.

Een betrouwbare kostenraming vereist institutionele gegevens over het aantal dossiers, weigeringen, geschorste zaken, zittingen, verhoren en ruimten, de duur en bewaartermijn van opnamen en de bestaande infrastructuur en personele middelen. Zonder deze gegevens kan noch een concreet begrotingsbedrag noch het ontbreken van financiële gevolgen worden onderbouwd. Indien het voorstel wordt aanvaard, moet de bevoegde autoriteit vóór indiening van het wetsontwerp met deelname van de betrokken begrotingsbeheerders een kostenraming en organisatieplan opstellen.

Het organisatieplan moet initiële investeringen van jaarlijkse uitgaven onderscheiden. De vereiste aanvullende capaciteit moet worden beoordeeld op basis van het verwachte aantal procedures, de gemiddelde voorbereidingstijd en beslissingstijd en de beschikbare effectieve werkcapaciteit, uitgesplitst per autoriteit en rechtsgebied. Voor opnamen moeten het jaarlijkse volume, de bewaartermijn, reservekopieën en kosten van beveiligde toegang worden berekend; onderhoud, opleiding en rechtsbijstand worden afzonderlijk beoordeeld. De voorbereidingsperiode van zes maanden vereist achtereenvolgens inventarisatie en begrotingsplanning, vaststelling van technische regels en aanschaf van de benodigde apparatuur, gevolgd door tests en opleiding. De toereikendheid van deze periode moet vóór vaststelling met gegevens van de bevoegde autoriteiten worden bevestigd. Bij vastgestelde objectieve ontoereikendheid moet de periode door de wet zelf worden aangepast, zonder waarborgen via lagere regelgeving uit te stellen.

4. Verwachte resultaten

Verwacht worden eerdere en gemotiveerde beslissingen op meldingen van misdrijven, daadwerkelijke toegang tot stukken, minder herhaalde besluiten met niet uitgevoerde rechterlijke aanwijzingen en tijdige hervatting wanneer de schorsingsgronden zijn vervallen. Traceerbaarheid van stukken en opnamen ondersteunt zowel beëindiging van ongegronde beschuldigingen als bewijs van gegronde beschuldigingen. Onafhankelijke beslissingen over wraking en inhoudelijke toetsing door hogere instanties verminderen het risico van niet-objectieve besluitvorming.

Resultaten moeten worden beoordeeld aan de hand van beslissingstermijnen, het aantal en de gronden van vernietigde weigeringen en beëindigingen, naleving van rechterlijke aanwijzingen, schorsingsduur, tijdigheid van toegang, ontbrekende opnamen, toegewezen verbeteringen van processen-verbaal en schendingen van het vereiste van een redelijke termijn. Het aantal veroordelingen of vrijspraken is op zichzelf geen indicator van kwaliteit of misbruik. De beoordeling moet de onderbouwing, rechtmatigheid en bestendigheid van besluiten samen met de werklast en kosten van de nieuwe waarborgen betrekken. Voor latere beoordeling moet een vergelijkbare uitgangssituatie worden vastgesteld, het eerste volledige toepassingsjaar worden gevolgd en na twee jaar gegevensverzameling een toetsing plaatsvinden. Vernietigde besluiten moeten naar het soort

schending en in verhouding tot het totale aantal getoetste besluiten worden beoordeeld, niet als een op zichzelf staand aantal. De indicatoren mogen niet als quota voor veroordelingen, beëindigingen of tuchtstraffen worden gebruikt.

5. Verenigbaarheid met het recht van de Europese Unie en internationale verplichtingen

De grondwettelijke basis ligt in de artikelen 30, 31, 56, 117, 121, 122, 127 en 132 van de Grondwet. De voorstellen concretiseren de vereisten van een onafhankelijke en onpartijdige rechter, gelijkheid en tegenspraak, waarheidsvinding en gemotiveerde beslissingen. Rechterlijke aanwijzingen mogen schuld niet bepalen, de aanklager niet bij het formuleren van beschuldigingen vervangen en geen veroordeling vereisen. Rechterlijke vernietiging, een andere uitleg of onenigheid van een partij schept op zichzelf geen grond voor strafrechtelijke aansprakelijkheid van een magistraat. De grondwettelijke bescherming van artikel 132(1) blijft behouden; de voorgenomen verwijzing aan het Inspectoraat verleent dit geen bevoegdheid tot toetsing van de innerlijke overtuiging als beroepsinstantie.

Binnen het toepassingsgebied van artikel 51 van het Handvest van de grondrechten werkt het ontwerp de artikelen 47 en 48 en de bescherming van artikel 50 uit. Relevant zijn Richtlijn 2012/13/EU inzake informatie, Richtlijn 2013/48/EU inzake toegang tot een advocaat, Richtlijn (EU) 2016/343 inzake de onschuldpresumptie, Richtlijn (EU) 2016/800 inzake waarborgen voor kinderen en Richtlijn (EU) 2016/1919 inzake rechtsbijstand.

Toegangsbeperkingen zijn concreet en toetsbaar; essentiële stukken om vrijheidsbeneming te betwisten worden onverwijld verstrekt. Veroordeling op basis van materiaal dat de verdediging niet doeltreffend heeft kunnen betwisten is niet toegestaan.

Richtlijn 2012/29/EU, waaronder artikel 11, is relevant voor het recht van het slachtoffer op informatie en toetsing van een beslissing om niet te vervolgen. Het ontwerp voorziet in concretere nationale waarborgen betreffende motivering, toegang, termijnen en onafhankelijke toetsing. Zij scheppen geen recht voor het slachtoffer om ongeacht het bewijs een veroordeling te eisen. Richtlijn (EU) 2016/680 en het overeenkomstige nationale kader gelden voor verwerking en verstrekking van informatie, met bescherming van getuigen, kinderen en gerubriceerde informatie. Opnamen en registers worden niet onbeperkt openbaar toegankelijk.

De bevoegdheden van het Europees Openbaar Ministerie blijven behouden overeenkomstig Verordening (EU) 2017/1939. De voorziene nationale rechterlijke toetsing wordt binnen de toepasselijke grenzen van artikel 42 van die verordening uitgeoefend. Er wordt noch nationaal hiërarchisch toezicht op de Europese aanklager en Europese gedelegeerde aanklagers, noch nationale bestuurlijke hernieuwde toewijzing ter vervanging van de bijzondere bevoegdheden ingevoerd. De bijzondere procedure voor onderzoek naar misdrijven gepleegd door de procureur-generaal of een plaatsvervanger blijft eveneens behouden.

De wijzigingen werken de waarborgen van de artikelen 3, 5, 6 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens uit en ondersteunen doeltreffende uitvoering van de processuele onderzoeksverplichtingen bij schending van verdragsrechten. Het absolute verbod op foltering en onmenselijke of vernederende behandeling hangt niet af van de ernst van de beschuldiging. Vroege toegang tot een advocaat strookt met het beginsel in het arrest van de Grote Kamer van 27 november 2008, verzoekschrift nr. 36391/02, § 63. De noodzaak van relevante en voldoende gronden voor vrijheidsbeneming vanaf de eerste rechterlijke beslissing is verduidelijkt in het arrest van de Grote Kamer van 5 juli 2016, verzoekschrift nr. 23755/07, § 102. De concrete termijnen en verboden zijn nationale wettelijke waarborgen voor praktische uitvoering van deze beginselen.

Heropening en buitengewone vernietiging worden afgestemd op artikel 4 van Protocol nr. 7 bij het Verdrag. Wanneer het verbod op herhaalde vervolging geldt, kan onherroepelijkheid

PAGINA 38 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

uitsluitend opzij worden gezet wegens toegestane nieuwe of nieuw ontdekte omstandigheden of een fundamenteel gebrek dat de uitkomst kan beïnvloeden. Alleen een andere beoordeling van reeds bekend bewijs is onvoldoende. Er wordt gelegenheid geboden onterechte veroordeling te herstellen zonder onbeperkte herhaalde vervolging van een vrijgesproken persoon. Een vastgesteld misdrijf door een deelnemer aan de oorspronkelijke procedure loopt niet vooruit op schuld aan de oorspronkelijke beschuldiging. Deze benadering volgt de onderscheidingen in het arrest van de Grote Kamer van 8 juli 2019, Mihalache, verzoekschrift nr. 54012/10, §§ 115-126 en 130-137: duidelijke grenzen aan gewone toetsing, onherroepelijkheid van de beslissing en afzonderlijke strikte voorwaarden voor buitengewone heropening ten nadele van de persoon.

Dit ontwerp en de memorie van toelichting vormen een voorstel krachtens artikel 18 van de Wet op normatieve rechtshandelingen. Bij verdere uitwerking en indiening van een wetsontwerp voeren de bevoegde autoriteiten de toepasselijke effectbeoordeling, openbare raadpleging, financiële voorziening en noodzakelijke afstemming uit. De aangewezen waarborgen moeten samen met de behouden fundamentele beginselen en bijzondere procedures van het WvSv worden toegepast.

Wetgevingsbronnen en rechtspraak

1. Wetboek van Strafvordering - ministerie van Justitie.
2. Grondwet van de Republiek Bulgarije - ministerie van Justitie.
3. Wet op de rechterlijke organisatie - ministerie van Justitie.
4. Wet op normatieve rechtshandelingen - ministerie van Justitie.
5. Wet op de rechtsbijstand - ministerie van Justitie.
6. Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en protocollen - officiële tekst.
7. Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
8. Richtlijn 2012/13/EU - recht op informatie.
9. Richtlijn 2013/48/EU - toegang tot een advocaat.
10. Richtlijn (EU) 2016/343 - onschuldpresumptie.
11. Richtlijn (EU) 2016/800 - processuele waarborgen voor kinderen.
12. Richtlijn (EU) 2016/1919 - rechtsbijstand.
13. Richtlijn 2012/29/EU - rechten van slachtoffers.
14. Richtlijn (EU) 2016/680 - bescherming van persoonsgegevens.
15. Verordening (EU) 2017/1939 - Europees Openbaar Ministerie.
16. Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Grote Kamer, arrest van 27 november 2008, verzoekschrift nr. 36391/02.
17. Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Grote Kamer, arrest van 5 juli 2016, verzoekschrift nr. 23755/07.
18. Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Gids bij artikel 4 van Protocol nr. 7, bijgewerkt op 28 februari 2026, §§ 67-77.

Aanvullende bronnen voor de toetsing van 25 september 2026:

1. HvJ-EU, RR en JG, C-505/20, arrest van 12 mei 2022.
2. Openbaar ministerie van de Republiek Bulgarije, verklaring van 5 juli 2023 betreffende de controle in 2020.
3. Grondwettelijk Hof, beslissing nr. 14 van 26 juli 2024 in grondwettelijke zaak nr. 10/2023, bekendgemaakt in Staatsblad nr. 67 van 9 augustus 2024.
4. Comité van Ministers van de Raad van Europa, 1545e vergadering, besluit van 4 december 2025 in de zaakgroepen S.Z. en Kolevi; notities en besluit, gepubliceerde onofficiële Bulgaarse vertaling.
5. Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Grote Kamer, Mihalache, arrest van 8 juli 2019, verzoekschrift nr. 54012/10, §§ 115-126 en 130-137.

PAGINA 39 / 39 VAN HET BULGAARSE ORIGINEEL

Auteur en indiener van het voorstel krachtens artikel 18 van de Wet op normatieve rechtshandelingen:

Marian Georgiev Ivanov, advocaat

Balie van Sofia, individueel advocatenregistratienummer 1800713910

E-mail: ivanov.bg.sf@gmail.com

25 september 2026

Gekwalificeerde elektronische handtekening: